

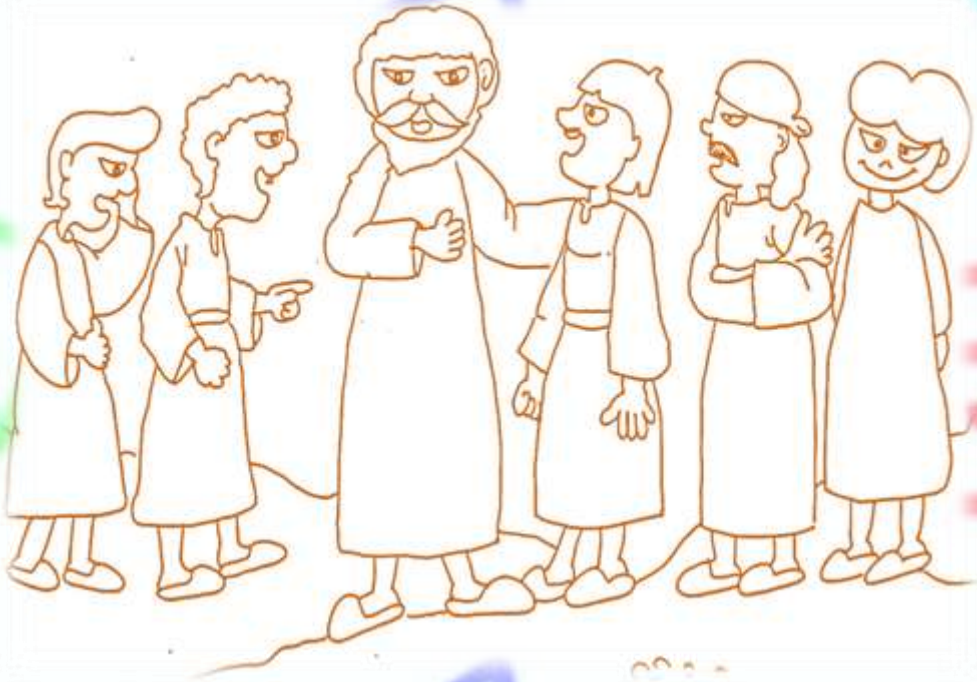


ศัญญาทิพย์

N.2-2

คู่มือครู

ชั้นเด็กเล็ก



พระเยซูคริสต์เจ้า
พระเยซูเจ้า



ธัญญาทิพย์
ชั้นเด็กเล็ก

คู่มือครู N.2-2
อายุ 2-3 ปี

พระเยซูและสาวก

>>> สารบัญ <<<

บทที่ 1	พระเยซูทรงเล่าเรื่องเพื่อนบ้าน	9
บทที่ 2	เงินเหรียญที่หาย	13
บทที่ 3	ผู้เลี้ยงแกะ	16
บทที่ 4	พระเยซูทรงชี้ลา	20
บทที่ 5	พระเยซูยังทรงพระชนม์	23
บทที่ 6	พระเยซูกับเพื่อน	26
บทที่ 7	พระเยซูอยู่ในสวรรค์	29
บทที่ 8	สาวกใจกว้าง	32
บทที่ 9	อัครทูตรักษา	36
บทที่ 10	เปโตรออกจากคุก	39
บทที่ 11	สาวกช่วยป้องกัน	43
บทที่ 12	คุกสะเทือน	47
บทที่ 13	เปาโลเผชิญพายุ	51

จัดทำโดย.. สำนักงานธัญญาทิพย์ภายใต้เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นแทคอสในประเทศไทย
195 ซอยอุดมสุข37 ถนนสุขุมวิท103 แขวงบางจาก เขตพระโขนง กทม. 10260

"จงอบรมเด็กในทางที่เขาควรจะไป และเมื่อเขาโตขึ้น เขาจะไม่หันเหไปจากทางนั้น" สุภาษิต 22:6

แนะนำวิธีใช้คู่มือ

1. แนะนำวิธีใช้คู่มือ

คู่มือเล่มนี้จะช่วยแนะนำวิธีการสอนพระคัมภีร์แก่เด็กเล็ก 2-3 ขวบ โดยได้แบ่งการสอนออกเป็น 13 สัปดาห์ ครูควรเตรียมบทเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เนื่องจากการสอนเด็กเล็กจำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนมากและครูต้องมีวิธีการสอนหลายแบบ เพื่อจะช่วยให้เด็กรู้สึกตื่นเต้นและรักการมาโบสถ์

ในการเตรียมบทเรียนแต่ละบท เราแบ่งการสอนออกเป็นช่วงต่างๆดังนี้คือ

- เริ่มต้นชั้นเรียน
- นมัสการ
- เรื่องจากพระคัมภีร์
- การตอบสนองจากเด็ก
- ข้อท่องจำ
- กิจกรรมเลือกทำ
- เลิกชั้นเรียน

2. เริ่มต้นชั้นเรียน

เราเริ่มต้นชั้นเรียนด้วยกิจกรรม เพื่อจะช่วยให้เด็กเล็ก รู้สึกอยากที่จะเข้าชั้นเรียนในวันอาทิตย์(เด็ก 2-3 ขวบยังต้องการอยู่กับผู้ปกครอง ดังนั้นในระยะแรกควรให้ผู้ปกครองของเด็กมานั่งอยู่ด้วย) ในกิจกรรมหนึ่งเราจะใช้ภาพระบายสี หุ่นมือ ตุ๊กตา เกมส์ หรืออื่นๆเพราะเด็กเล็กจะเข้าใจเรื่องพระเจ้ายากดังนั้นถ้าเขาได้เห็นได้เล่น จับต้องด้วยมือของเขา ก็จะช่วยให้เด็กเข้าใจเรื่องในพระคัมภีร์ได้ดีขึ้น และถ้ามีเด็กบางคนร้องไห้ในเวลานี้ กิจกรรมจะช่วยเรียกความสนใจเด็กและหยุดร้องได้

ถ้าเราใช้ศูนย์การเรียนรู้ครูจะแนะนำเด็กๆ ในชั้นเรียนของเราด้วยในเวลาเรียนต้นชั้นเรียน เพื่อเด็กจะเข้าใจและเลือกได้

3. นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการ ประกอบไปด้วยการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า การร้องเพลงเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนพระคัมภีร์อาทิติย์ เราได้แนะนำเพลงไว้บ้าง มีเนื้อร้องและคอร์ดกีตาร์ อยู่ในภาคผนวกของคู่มือนี้แต่ถ้าจะให้เกิดผลเต็มที่

ครูควรหาเพลงอื่นๆที่สอดคล้องกับบทเรียนแต่ละอาทิตย์ด้วย พยายามให้เขาได้มีโอกาสร้องเพลงด้วยความสนุกสนานยินดี สอนให้เด็กรู้ว่าการร้องเพลงเป็นการยกย่องสรรเสริญพระเจ้า พระเจ้าทรงดีพระทัยเมื่อเด็กยกย่องสรรเสริญพระเจ้าอย่างจริงใจ แต่ครูจะต้องจำไว้ว่าเด็กแต่ละคนจะแสดงออกไม่เหมือนกัน ดังนั้นเวลาร้องเพลง บางคนอาจจะแสดงว่าเป็นนักร้อง บางคนชอบอยู่เฉยๆ ไม่แสดงอะไรเลย อย่าท้อใจถ้าเด็กบางคนไม่ยอมฟังเราเวลาร้องเพลง

เพลงที่เราแนะนำไว้บางเพลงอาจจะจะเป็นเพลงใหม่สำหรับครู ครูควรทำแผ่นเพลงไว้ให้เด็ก โดยมีภาพประกอบสวยๆ เด็กวัย 2-3 ขวบยังอ่านหนังสือไม่ได้ก็จริง แต่จะช่วยให้เด็กได้มีส่วนในการรับใช้พระเจ้า เช่น ออกมายืนถือเพลงและยังช่วยให้เด็กจำเพลงได้ด้วย

ในเวลานมัสการ เราได้แนะนำกิจกรรมที่ง่ายๆ ที่เด็กเข้าใจได้ ซึ่งครูจะต้องทำเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้เด็กทำตามและให้ทำพร้อมกันไป เพื่อจะนำจิตใจของเด็กในการนมัสการพระเจ้า กิจกรรมนี้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนด้วย ครูอาจคิดขึ้นเองตามความเหมาะสม

- อธิษฐาน

เด็กในวัยนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการอธิษฐานตามครู ครูควรสอนเด็กให้อธิษฐานด้วยคำง่ายๆสั้นๆ เวลาอธิษฐานเป็นเวลาเด็กพูดกับพระเจ้า พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเด็ก และพระองค์สามารถตรัสกับเด็กได้ตามน้ำพระทัยของพระองค์

และสิ่งที่ครูจะประหลาดใจก็คือ เด็กของเรามีความเชื่อมาก(เด็กบางคนอาจไม่สนใจ เขาตั้งใจที่จะ พุด พุด พุด ในขณะที่คนอื่น ๆ จะฟัง ขอให้ครูพยายามทำทนายเขาบ่อยๆ ให้หลับตาลงและให้พุดตาม)

- ถวายทรัพย์

การสอนให้เด็กถวายตั้งแต่เล็กๆ เป็นสิ่งที่สมควร เพราะเมื่อเขาโตขึ้นเขาจะไม่รู้สึกหวงในสิ่งใดสำหรับพระเจ้าเลยครุควรให้เด็กได้รับรู้แนวความคิดง่ายๆ เช่น เป็นคำสั่งของพระเจ้า เราใช้เงินถวายในงานของพระเจ้า (ซื้อบทเรียน เกมส์ เป็นต้น) การผ่านถุกถวายโดยให้เด็กเปลี่ยนกันถือขันถวาย เพื่อให้เด็กสนใจการถวาย ครุควรหนุนใจและทำทนายเขาบ่อยๆ ให้เด็กถวายด้วยความยินดีและเต็มใจอาจเล่าประสบการณ์ของครูให้เด็กฟังว่า ถ้าเราซื่อสัตย์ในการถวาย พระเจ้าทรงอวยพรเราอย่างไร

4. เรื่องจากพระคัมภีร์

เวลาเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์เป็นเวลาที่สำคัญที่เด็กจะได้เรียนรู้กับพระเจ้า ในการเริ่มต้นเล่า ครุควรสร้างบรรยากาศให้กับเด็กในชั้นเรียนของเราด้วยคำพูดหรือท่าทางที่จะทำให้เด็กตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็น อยากที่จะฟังเรื่องเล่า และครุควรจะใช้คำพูดของเราเองไม่ควรท่องจากคู่มือ เราต้องจำไว้ว่าเด็กในวัยนี้มีช่วงความสนใจในการฟังเรื่อง 2-3 นาทีเท่านั้น ดังนั้นครุควรเตรียมตัวมาอย่างดี *รูปภาพอยู่ด้านหลังของหนังสือเล่มนี้*

5. เด็กตอบสนอง

ช่วงนี้เราจะใช้คำถามทบทวน หรือมีการทำกิจกรรมสั้นๆ เพื่อจะย้าให้เด็กจดจำเรื่องและสอนเขาให้รู้จักนำเรื่องที่เขารเรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และนอกจากนั้นยังจะช่วยประเมินผลได้ว่า เด็กเข้าใจเรื่องมากน้อยเพียงไร

6. ข้อท่องจำ

เราได้แนะนำข้อท่องจำไว้สำหรับบทเรียนทุกบท เป็นข้อความสั้นๆ จากพระคำของพระเจ้า และมีการทำท่าทางประกอบเวลาท่องหรืออาจจะหาข้อพระคัมภีร์ใหม่และคิดท่าทางเองตามความเหมาะสม

7. กิจกรรมเลือกทำ

เราได้เสนอกิจกรรมเลือกทำ 2 อย่างในแต่ละบท หรือเรียกว่า ศูนย์การเรียนรู้ แต่ครูส่วนใหญ่มักพบปัญหาเรื่องเดียวกันคือ ไม่มีที่สำหรับแบ่งกลุ่ม และครูไม่พอ แต่ถ้าเราเริ่มทำในห้องเดียวกันโดยจัดให้เป็นมุมต่างๆไว้และพยายามหาผู้ช่วยคนหนึ่งที่จะคอยช่วยแนะนำเด็กในการทำกิจกรรมในมุมนั้นๆ จะช่วยให้การเรียนรู้น่าสนใจขึ้น ให้เด็กเลือกเองว่าเขาอยากจะทำอะไร ทุกกิจกรรมที่ทำก็เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนในอาทิตย์นั้นและมีคำแนะนำในการพูดคุยกับเด็กขณะที่ทำกิจกรรมซึ่งจำเป็นมาก อย่าปล่อยให้เด็กทำกิจกรรมตามลำพัง ครูต้องให้ความสนใจเด็กคอยดู คอยช่วยเขาตลอดเวลา เพราะเด็กเล็กมักพบปัญหา ทำไม่ได้ ทำไม่เป็น บางคนอาจมีคำถามอื่นๆ และควรจะช่วยเขาด้วยเมื่อเขาทำ เด็ก ชอบเมื่อครูชมเขา เขาก็มีกำลังใจ ดีใจ อยากเข้าร่วมกิจกรรมมากขึ้น ครูควรฉวยโอกาสที่จะอยู่ใกล้ชิดกับเด็ก พูดคุยกับเขา ในเวลาที่ทำกิจกรรม จะช่วยให้ครูได้รู้จักนิสัยของเด็กแต่ละคน ได้ง่าย เวลาทำกิจกรรมเด็กจะรู้สึกสบายและแสดงออกอย่างอิสระ

8. เลิกชั้นเรียน

เวลาเลิกชั้นเรียนเป็นเวลาครูอธิษฐานเผื่อเด็กๆ และเราใช้เพลง “ลา ลา ลา” ร้องประจำเพื่อช่วยให้เด็กเลิกชั้นเรียนอย่างมีระเบียบ และครูควรอยู่กับเด็กจนกว่าผู้ปกครองจะมารับ

การใช้ศูนย์การเรียนรู้

เหตุใดเราจึงใช้ศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กเล็ก

1. ศูนย์การเรียนรู้ช่วยให้ใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพที่สุด ตั้งแต่เด็กเข้ามาในชั้นเรียน เขาก็รู้ว่าเขาอยู่ในชั้นรวีฯ เขาควรมีส่วนในบทเรียนด้วยมันจะเป็นการน่าเบื่ออย่างยิ่งที่เขาต้องนั่งรอเพื่อนที่มาสาย ศูนย์การเรียนรู้ทำให้ชั้นการเรียนของครูเริ่มได้อย่างสนุกสนาน เราตั้งศูนย์การเรียนรู้ไว้เป็นประจำเป็นที่ๆ ทำให้เด็กเกิดความมั่นคงทางใจ เพราะเขารู้ว่ามีที่พิเศษที่เขาจะไปนั่งเล่นได้อย่างปลอดภัย มีสิ่งพิเศษที่จะทำในชั้นเรียน เวลานั้นเป็นเวลาที่คุณจะคุยกับเด็กได้อย่างอิสระ

2. ศูนย์การเรียนรู้เป็นยุทธวิธีที่ดีของคุณ เด็กได้เรียนรู้โดยการเห็น ได้ยินสัมผัส และดมกลิ่นรวมถึงการชิมด้วย ศูนย์การเรียนรู้ทำให้เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้หลายๆวิธี

3. ศูนย์การเรียนรู้ส่งเสริมความเจริญฝ่ายวิญญาณ การทำงานกลุ่มเล็กๆ ร่วมกัน ทำให้เด็กเรียนรู้การแบ่งปัน และการร่วมมือกับคนอื่น เด็กๆต้องมีโอกาสเรียนรู้ที่จะเข้ากับผู้อื่นได้

4. ศูนย์การเรียนรู้ช่วยนำเด็กให้คิดถึงบทเรียน เรื่องจากพระคัมภีร์เป็นหัวใจของบทเรียน กิจกรรมในศูนย์การเรียนรู้ช่วยเตรียมเด็กเพื่อการเรียนรู้เรื่องจากพระคัมภีร์

ศูนย์การเรียนรู้ที่ได้ผลดี

1. ขอความช่วยเหลือจากคนอื่น ในการเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ เราต้องมีครูประจำอยู่ทุกกลุ่มอาจมีผู้ปกครองของเด็กหรือผู้ใหญ่ช่วยในศูนย์ต่างๆ เยาวชนในคริสตจักรเป็นผู้ที่จะช่วยได้เป็นอย่างดี

2. เริ่มไปช้าๆ หากคุณยังไม่เคยใช้ศูนย์การเรียนรู้ ก็ให้เริ่มเพียง 1 หรือ 2 กลุ่มก่อน กลุ่มงานบ้าง หรือที่อยู่อาศัย เป็นกลุ่มที่เริ่มต้นได้ดีเพราะเด็กคุ้นเคยกับบ้านอยู่แล้ว เขาสนุกที่จะทำสิ่งที่เขาเห็นในบ้าน

3. เด็กเลือกศูนย์การเรียนรู้เอง เขาอาจอยู่ที่เดียว หรือเลือกไปที่อื่นด้วย

4. ให้อุปกรณ์ของแต่ละศูนย์ในพื้นที่ของมัน “เจ๊ียบ หนูเอาบล็อกรูปไปไว้กับของเล่นนะจ๊ะ ส่วนไม้กวาดเอามาไว้ที่ตรงนี้ เด็กต้องใจดี อดทนนะ”

5. ให้มีคณแนะนำเด็กไปยังศูนย์ที่เขาชอบเมื่อเขาเข้ามาในชั้นเรียน

ลักษณะของเด็กวัย 2-3 ปี

1.1 ด้านร่างกาย เด็กวัยนี้เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตและซุกซนมาก ร่างกายเปราะบาง เจ็บป่วยง่าย ระบบประสาทสัมผัสไวต่อเสียงและสิ่งกระตุ้นต่างๆ และเป็นวันที่อยากรู้อยากเห็น อาศัยการสัมผัสทั้งห้าที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ

1.2 ด้านสติปัญญา จะมีความสนใจในแต่ละสิ่งนานประมาณ 2-3 นาที มีความคิดความอ่านอยู่ในขอบเขตจำกัด สามารถเข้าใจเรื่องจำนวน เวลา และระยะทางได้บ้างนิดหน่อย ยังไม่เข้าใจว่าอะไรจริง อะไรเท็จ

1.3 ด้านสังคม ไม่ค่อยสนใจคนอื่น ช่วยตัวเองไม่ค่อยได้ ชอบเล่นคนเดียว หวงของเล่น เห็นตัวเองเป็นสำคัญ

1.4 ฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าจะมีความสำคัญต่อเขาในสิ่งที่เขาต้องการ เขาชอบฟังเรื่องเล่าจากพระคัมภีร์ ให้เน้นคำบางคำซ้ำๆ ซากๆจนเขาจะจำได้และเข้าใจว่าพระเยซูเป็นเพื่อนที่ดีของเขา

บทที่ 1 พระเยซูทรงเล่าเรื่องเพื่อนบ้าน

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กได้ฟังเรื่องซาบซึ้งใจดีที่พระเยซูทรงเล่า

และเด็ก ๆ จะมีความรู้สึกอยากช่วยเหลือคนรอบข้างเขาด้วย

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 10:25-37

ข้อท่องจำ จงรักเพื่อนบ้าน (ลูคา 10:27)

อุปกรณ์ ภาพไต้ะ และจานตามแบบ กาว กระดาษชำระ
หรือเศษผ้า



แนวความคิดสำหรับครู

พระเยซูทรงเป็นครู คุณก็เป็นครูเช่นกัน พระองค์ทรงเล่าเรื่องเพื่อนำคนทั้งหลายให้เข้าใจแผนการของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของเขา ครูที่สอนเด็กเล็กก็จะช่วยให้เด็กได้เข้าใจน้ำพระทัยของพระองค์ได้

อุปกรณ์การสอนของพระเยซูเป็นนกในอากาศ ปลาในน้ำ ต้นมะเดื่อ ฯลฯ พระองค์ทรงใช้สิ่งรอบข้างมาสอนให้รู้ถึงสัจธรรมแห่งชีวิต เรื่องที่พระองค์ทรงเล่าเหล่านั้น เป็นอมตะ สามารถนำมาสอนกับคนทุกวัน และครูสอนเด็กเล็กสามารถนำเรื่องของพระเยซูเหล่านี้มาสอนได้ แต่อย่างหนึ่งที่เราต้องระลึกถึงคือ เมื่อเราสอนก็ควรเล่าเรื่องโดยปรับให้เข้ากับวัยของเด็ก และเด็กจะเข้าใจเรื่องโยงความรู้สึกและชีวิตของเขาเข้ากับเรื่องได้

กิจกรรมที่ให้มานี้ จะช่วยให้เด็กได้เข้าใจเรื่องของการที่จะมีน้ำใจช่วยเหลือ ที่จริง เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ลึกซึ้งมาก แต่เมื่อเรานำมาสอนเด็กเล็ก เราจะเลือกใช้เป้าหมายที่เหมาะสมกับเด็กเท่านั้น

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ครูนำเด็กมานั่งเป็นกลุ่ม และเล่นเกมคนใจดีกับเขาดังนี้

ครูทำท่าหกล้ม (ถามเด็กว่า เขาควรทำอะไร... ชวนให้เขามาจุดครูขึ้น)

ครูทำท่าเจ็บที่แขน (ชวนให้เด็กมาเป่าที่ๆ เจ็บให้ครู) ฯลฯ

นมัสการ

ร้องเพลง เราช่วยกันทำงาน รักซึ่งกันและกัน พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรัก

กิจกรรมนมัสการ

ให้เด็กท่องคำต่อไปนี้

พระเยซูเล่า เรื่องราวน่าฟัง ช่วยสอนช่วยสั่ง ให้ฉันทำดี

สอนให้ฉันรัก ทั้งเพื่อนน้องพี่ ให้ฉันใจดี กับทุกๆ คน

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับวันนี้ หนูนุทของพระเจ้าทรงช่วยให้หนู มีน้ำใจ และชอบช่วยเหลือทุกๆ คน

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี ให้เด็กร่วมใจกันถวายทรัพย์

เรื่องจากพระคัมภีร์

โอ... คุณชายคนนี้สิ น่าสงสารเหลือเกิน เขาเจ็บมากทีเดียว ทำไมเขาจึงมานอนที่พื้นอยู่อย่างนี้ นะ น่าจะไปนอนบนเตียงที่สบาย คุณสิ มีแผล และเลือดไหลเต็มตัวเลยละ เด็กๆ สงสารเขาไปไหม? เขาถูกโจรใจร้ายมาปล้นเอาทั้งกระเป๋า เสื้อผ้าไปหมด เอาทั้งเงิน และลาที่เขาขี่ไปด้วย เขาร้อง โอโย โอโย ด้วยความเจ็บปวด

(ครูทำเสียงคนเดินด้วยการย่างเท้ากับพื้น เอ๊ะ... มีเสียงคนเดินมา ใครเดินมานะ “โอโย โอโย คุณครับ ช่วยผมด้วย” (ทำเสียงครวญคราง) แต่คนที่เดินมานั้น กลับไปไม่สนใจสักนิด หันหน้าเดินไปทางอื่น

คนเจ็บต้องนอนรอต่อไป “ฉันอาจต้องมาตายที่นี่ คิดถึงลูก โอย เจ็บเหลือเกิน” (ครูทำเสียงคนเดินมาอีก) คนที่สอง เห็นชายที่ป่วยนี้ แต่ก็ไม่ช่วยอีก เขารีบเดินออกไป อึ้ง มีแต่เลือด ไม่อยากจับเลือดเลย

ใครจะช่วยเขาละทีนี้ สองคนผ่านไปแล้ว ก็ไม่ช่วยเขาด้วย

ก๊อบ กอบ ก๊อบ กอบ มีเสียงสัตว์เดินมา อูย ถ้าสัตว์ตัวโตๆ มาเดินทับเขาละก็ แย่แน่ๆ

แต่เมื่อเสียงเท้าสัตว์นั้นเดินมาใกล้ เขาก็รู้ว่า มันเป็นล่าท่าทางเชิงที่เดียว เจ้าของลารู้สึกตกใจมาก เมื่อเห็นเขานอนอยู่ “โอ เพื่อน ผู้นำสงสาร อย่าตกใจไปเลย ข้าจะช่วยท่าน ข้าจะขีดแผลให้ ไม่ต้องกลัว” แล้วเขาก็พันแผลให้ชายเจ็บนั้น และยังพาขึ้นหลังลาไปด้วย

เขาพาไปไหน ก๊อบ กอบ ก๊อบ กอบ เขาพาชายผู้นำสงสารมาถึงโรงแรมแห่งหนึ่ง เจ้าของลาเอาเงินให้เจ้าของโรงแรม บอกให้เขาช่วยดูแลเขาจนกว่าเขาจะกลับมาจากจู่ระ

เด็กๆ คิดว่า พระเยซูทรงพอใจที่เจ้าของลาช่วยคนบาดเจ็บไหม... แหน่หน่ พระองค์ทรงดีพระทัยมากๆ และเมื่อเด็กๆ ช่วยกัน พระองค์ก็ดีพระทัยเช่นกัน

การตอบสนองของเด็ก

เด็กๆ รู้เลยว่า หลายคนต้องการให้เราช่วย บางทีคุณครูต้องการให้เด็กๆ ช่วย เราจะช่วยคุณครูไหม (เด็กส่วนใหญ่จะยินดีช่วย)

ให้ครูแจกเศษผ้าชิ้นเล็กๆ และชวนเด็กช่วยกัน เช็ดโต๊ะ เช็ดพื้นหรือประตู หน้าต่าง เป็นต้น อย่าลืมชมเด็กทุกคนที่มีส่วนช่วยเหลือ

ข้อท่องจำ

ข้อท่องจำวันนี้มีว่า “จงรักเพื่อนบ้าน” ถ้าครูให้เด็กตบมือ พร้อมกับท่อง จะช่วยให้สนุกขึ้น โดยตบให้เป็นจังหวะ

จง (ตบมือ 1 ที) รักเพื่อนบ้าน (ตบมือ 3 ที)

กิจกรรม

แจกรูปไต้ะ และจานอาหาร ให้เด็กจัดไต้ะด้วยการติดกาวยี่จามและปะลงบนไต้ะ ให้สวยงาม

เด็กชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอพระพร ชวนให้เด็กช่วยครูเก็บอุปกรณ์ต่างๆ ด้วย
ชมเชยเขาเมื่อเขาช่วย และควรให้เขาช่วยครูเสมอๆ ทุกอาทิตย์

บทที่ 2 เงิงเหรียญที่หาย

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กได้ยินดีกับหญิงที่พบเหรียญหาย

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 15:3, 8-10

ข้อท่องจำ จงดีใจกับคนที่ดีใจ (แปลงจาก โรม 12:15)

อุปกรณ์ ตัดกระดาษแข็งเป็นรูปเหรียญมิว

ตามแบบ ไหมพรม



แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องในวันนี้ เป็นเรื่องเล่าอมตะอีกเรื่องหนึ่งของพระเยซู พระองค์ทรงคำอุปมานี้แก่พวกฟาริสีที่มาค่อนแคะพระองค์ว่า ทรงเป็นเพื่อนกับคนเก็บภาษีและคนบาป

ที่พระองค์ทรงเล่าเรื่องเหรียญหายให้เขาฟัง ก็เพื่อให้เขาเข้าใจว่า คนที่หลงหายไปจากพระเจ้า นั้น จำเป็นต้องได้รับความเอาใจใส่อยู่มาก คำอุปมานี้ ทำให้เราเห็นความรักและความห่วงใยของพระเจ้าที่ทรงเฝ้าหาเขาจนเขาได้กลับมาหาพระองค์อีกครั้ง และทรงยินดีเป็นอย่างมาก เมื่อพบเขาและเขาได้มาอยู่กับพระองค์

ความหมายลึกซึ้งกว่านั้นก็คือ เรื่องเหรียญที่หาย เป็นตัวอย่างอันดีของความพากเพียรที่จะทำงานชิ้นหนึ่งให้สำเร็จไปได้ด้วยดี และยังช่วยให้เด็กได้รู้สึกมีความยินดีไปกับคนที่ได้รับความสุข

ขณะที่เล่าเรื่อง เด็กๆ จะสนุกไปกับการค้นหาเหรียญที่หายไป ดังนั้น เวลาที่เล่าก็ควรมีท่าทางและมีการหาเหรียญกันจริงๆ และครูจะเห็นว่า ไม่มีใครจะแสดงความดีใจในการพบสิ่งที่หายไปได้อย่างน่ารักที่สุดเท่าเด็ก 2-3 ขวบ

เริ่มต้นชั้นเรียน

ชวนให้เด็กทำตามครุ

ทำเป็นหัวเราะ เด็กหัวเราะตาม ร้องให้ เด็กร้องให้ตาม

ยินดีกระโดดโลดเต้น ให้เด็กทำตาม

เด็กๆ รู้ไหมว่า พระเจ้าทรงอยากให้เรารู้ว่า เพื่อนเราเป็นอย่างไร สนุก เราก็สนุกด้วย ร้องให้
เสียใจ เราก็คอยปลอบเขา สงสารเขา

นมัสการ

ร้องเพลง เหริยญของฉันหายไปไหน พระเจ้าทรงดีต่อฉัน ฉันดีใจ

กิจกรรมนมัสการ (ให้เด็กพูดตามครุ)

เหริยญ 1 บาท หายไปไหน

เหริยญ 1 บาท หายไปไหน

ไม่ได้การ เราต้องหา

หาจนเจอเหริยญที่หายไป

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับวันนี้ และเราขอบคุณพระองค์ที่ทรงช่วยเราเสมอ เวลาของเรา
หายไป พระองค์ทรงช่วยให้เราหามันพบได้

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายเป็นใจยินดี” วางกล่องถวายไว้บนโต๊ะ ให้เด็กเดินมาถวายหน้าห้อง

เรื่องจากพระคัมภีร์

คูชิ หญิงสาวผู้ที่มีความสุขมาก เธอมีเหริยญเงินอยู่หลายเหริยญ ให้เรามานับด้วยกันว่า มี
ทั้งหมดกี่เหริยญ 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 สิบเหริยญ! ตั้งสิบบาทเหริยญนะ บางทีเธอจะเอาเหริยญ
ห้อยคอไว้ หรือห้อยไว้ที่หน้าผากของเธอ

วันหนึ่ง เธอเอาเหริยญทั้งสิบบาทมาทำความสะอาด เธอตั้งใจที่ซัดมันให้เป็นเงาวาววับทีเดียว เอ๊ะ!
ขอนับคูอีกที 1 2 3 4 5 6 7 8 9 เก้าเหริยญเท่านั้น! เงินอีกเหริยญหายไปไหนกัน?

เด็กๆ คิดว่า เธอจะเสียใจไหม ใช่แล้ว เธอเสียใจมากที่เงินหายไป 1 เหรียญ ถ้าตุ๊กตาหรือลูกบอลของหนูหายไป หนูจะเสียใจไหม? เอ... แล้วเราควรทำอะไรเมื่อของหายไป? (ให้เด็กตอบ) ใช่แล้ว เราจะต้องหามันให้พบ หากูชี้ว่า ของที่หายไปนั้น มันอยู่ที่ไหน...

แล้วหญิงสาวก็เริ่มค้นค้นหาเงินที่หายไป (ขณะเล่าเรื่อง ให้ครูทำท่าหาทั่วห้องด้วย) เธออยู่ในตู้ คุ้โต๊ะ คุ้โต๊ะ คุ้โต๊ะ ออกไปหาในสวน หาในครัว ให้หม้อทุกใบ

เธอหามันไม่เจอเลย แต่เธอไม่ยอมเลิกหา เธอค้นบ้านต่อไป เอาไม้กวาดออก ออกมากวาดให้ทั่ว กวาดไป กวาดไป ในที่สุด เธอก็เลิกเสียบนพื้นห้องขึ้นมา เพื่อจะกวาดหาเหรียญ นั่นไง! นั่นไง! เหรียญของฉันอยู่ที่นั่น (ทำเสียงตื่นเต้นดีใจมากๆ)

เมื่อพบเหรียญแล้ว เธอก็ออกไปเรียกเพื่อนๆ มาที่บ้าน “ดูสิ เหรียญเงินนี้มันหายไป แต่ตอนนี้ฉันพบมันแล้ว มาดีใจกับฉันเถอะ” เด็กๆ ดีใจไหม ที่เธอพบเหรียญแล้ว??

การตอบสนองของเด็ก

ครูแอบเหรียญเล็กๆ ไว้ตามที่ต่างๆ ของห้องล่วงหน้า (สัก 3-4 เหรียญ) ให้เด็กช่วยกันหา เมื่อพบแล้วให้เขาเรียกเพื่อนๆ มาดูเหรียญนั้น และกระโดดแสดงความดีใจด้วยกัน

ข้อท่องจำ

ท่องพระคำโดย ตัวหัวเข่าเป็นจังหวะ ตามไปกับข้อท่องจำนั้น “จงดีใจ กับคนที่ดีใจ”

กิจกรรม

ครูเตรียมกระดาษแข็งตัดเป็นเหรียญกลมๆ สำหรับเด็กคนละ 10 เหรียญ (เจาะรูกลมๆ ไว้ตรงกลาง) และให้เด็กร้อยเหรียญของตัวเองให้ครบ 10 เหรียญ และผูกปลายสองข้างทำเป็นพวงเหรียญ

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา อธิษฐานขอพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัวของเขา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กทุกคนเป็นคนรอบคอบ และให้เขารู้จักเห็นใจเพื่อนของเขาด้วย

บทที่ 3 ผู้เลี้ยงแกะที่ดี

เป้าหมาย เพื่อช่วยให้เด็กรู้ว่า ผู้เลี้ยงแกะที่ดีจะมีความสุขมาก

เมื่อเขาพบแกะที่หายไป และที่เด็กจะยินดี เมื่อเห็นแกะหายได้กลับเข้าคอกของมัน

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 15:3-6

ข้อท่องจำ ทบทวนข้อท่องจำ 2 ข้อที่ผ่านมา

จงรักเพื่อนบ้าน จงดีใจกับคนที่ดีใจ

อุปกรณ์ รูปแกะ สำลี ไหมพรม



แนวความคิดสำหรับครู

ตัวละครสำคัญในเรื่องแกะหายนี้ก็คือ ผู้เลี้ยงกับเจ้าแกะตัวที่หายไป ผู้เลี้ยงนั้น ได้ดูแลแกะแต่ละตัวเป็นอย่างดี เขารู้จักชื่อของมัน รู้นิสัยของมัน และแกะก็รู้จักเสียงของผู้เลี้ยงด้วย

ครูเปรียบเสมือน “ผู้เลี้ยง” แกะตัวน้อยๆ ในห้องของครู ครูต้องเอาใจใส่ เลี้ยงดูและปกป้อง ช่วยให้แกะน้อยๆ ได้เติบโตให้พระเจ้าได้ชื่นชม

แม้ว่า เด็กๆ กำลังเรียนรู้ที่จะสนใจเพื่อนแล้ว แต่ตัวของเขาเอง ก็ยังเป็นจุดศูนย์กลางสำคัญในสายตาของเขาเอง ครูต้องแสดงให้เด็กรู้ว่า ครูสนใจเขาเป็นส่วนตัว ขณะที่ทำกิจกรรม ทำเกม ขอให้ครูระลึกถึงหลักการข้อนี้เสมอ และควรให้ความสนใจกับเขานอกห้องเรียนด้วย

ความห่วงใยที่ครูมีต่อเด็กๆ จะช่วยให้เขาได้รู้สึกถึงความรักที่พระเจ้าทรงมีต่อเขา ผู้เลี้ยงที่ดีจะเป็นผู้นำแกะ ไม่ขับไล่ไล่ส่ง จงอธิษฐานขอพระเจ้าผู้ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ดีเลิศ ได้สอนให้ครูรู้ว่า ควรจะเลี้ยง และดูแลแกะแต่ละตัวอย่างไร

เริ่มต้นชั้นเรียน

สมมุติว่า ครูเป็นผู้เลี้ยง และเด็กเป็นแกะ ให้เขาคลานกันไปในห้อง (ครูอีกคนต้องเริ่มคลานก่อน และร้องแบบ แบ นำหน้าไป) ครูที่เป็นผู้เลี้ยงจะนำแกะไปกินหญ้า นำไปกินหญ้า ให้ครูที่แสดงเป็นแกะ ชวนเด็กไปทำท่ากินหญ้า กินหญ้า

นมัสการ

ร้องเพลง แกะหายไป (ทำนองเดียวกับเพลงเหรียญหาย) พระเจ้าทรงดีต่อฉัน ฉันรักเธอ
ฉันชอบเธอ

กิจกรรมนมัสการ

เราเป็นแกะของพระเจ้าเราเชื่อฟังพระองค์ เมื่อทรงบอกให้เรา มา เราก็มา และร้อง
แบบ แบ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักเราเสมอ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเป็นเหมือนลูกแกะที่น่ารัก และให้เราเชื่อฟังพระองค์ทุกวันเวลา

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” และให้เด็กนำเงินออกมาถวายหน้าชั้น

เรื่องจากพระคัมภีร์

(เครื่องหมาย ** มีความหมายว่า ควรร้องเป็นเสียงแกะในตอนนั้น)

** เอ๊ะ เสียงอะไรนะ? มันเสียงของแกะนั่นเอง ชายคนหนึ่งเป็นคนเลี้ยงแกะ เขามีแกะอยู่
ตั้ง 100 ตัวนะ

และไม่ว่าผู้เลี้ยงจะเดินไปที่ไหน เจ้าแกะก็จะเดินตามเขาไปที่นั่น ** ผู้เลี้ยงรู้จักแกะดีมาก
เขาพามันไปกินหญ้า แล้วก็พามันไปกินหญ้าในลำธารที่มีน้ำสะอาด ** และเมื่อมีหมาหรือสิงโตมา
พยายามกินแกะ เขาก็จะไล่มันไป หรือบางทีก็พามันให้ตายไปเลย

ทุกๆ วัน ผู้เลี้ยงจะนับดูว่า เขามีแกะครบหรือไม่ นับทุกวันได้ร้อยตัว แต่ วันหนึ่ง เขาขับไป
นับมา นับเท่าไรก็ได้ไม่ครบ มันต้องมีแกะตัวหนึ่งหายไปแน่ๆ

ผู้เลี้ยงรีบค้นหาแกะของเขา (ทำท่ามองหาไปทั่ว) เอาอย่างนี้ เอาแกะ 99 ตัวเข้าคอกไปเสียก่อน แล้วทีนี้ เราจะได้ไปหาแกะตัวที่หายไปได้สะดวกขึ้น

เอ... เจ้าแกะน้อยไปอยู่ที่ไหนนะ ผู้เลี้ยงปีนขึ้นไปบนเขา (ทำท่าปีน) เขาเดินข้ามลำธารไปหาแกะ เขาเดินผ่านป่าละเมาะ เขาหา เขาร้องเรียกมัน “แกะน้อย เจ้าอยู่ที่ไหน??”

มืดแล้ว ทุกคนต่างพากันเข้านอน แต่ผู้เลี้ยงยังอยู่ในป่า เขายังหาแกะไม่เจอ อากาศเริ่มหนาวแล้ว ถ้าเป็นเรา เราจะกลับบ้านหรือว่าจะหาแกะต่อไปดี

** เอ๊ะ ได้ยินเสียงอะไรอย่างหนึ่ง ต้องเป็นเจ้าแกะน้อยของเราแน่ๆ นั่นไง มันอยู่ในพงพนามไถ่ น่าสงสารเหลือเกิน เจ้าโคนแมลงกัดบ้างหรือเปล่า นี่ละหนา เวลาเจ้าเดินก็ไม่รู้จักระวัง เจ้าไม่ฟังเสียงของเรา มัวแต่เพลิดเพลิน ไถ่ลออกไปนอกรทาง

ผู้เลี้ยงนำแกะออกมาจากพงพนาม เมื่อเขามาถึงบ้าน เขาก็เรียกเพื่อนๆ ของเขาทุกคนมา และทุกคนก็มาร้องเพลงยินดีที่เขาพบแกะ ที่หลงหายไปนั้น เด็กๆ ดีใจไหมกับผู้เลี้ยงพบแกะของเขาแล้ว

การตอบสนองของเด็ก

สมมุติให้เด็กเป็นแกะ และปิดตา หมอบลงกับพื้น สมมุติว่าเป็นแกะที่หายไปแล้ว คุณครูจะเป็นผู้เลี้ยงและตามหา ครูจะอุ้มเด็กคนหนึ่งขึ้นมา และร้องว่า “พบแล้ว” (ทำอย่างนี้กับเด็กทุกคนในห้อง)

ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อท่องจำที่ว่า

จงรักเพื่อนบ้าน และจงดีใจกับคนที่ดีใจ

กิจกรรม

แจกรูปแกะให้เด็กคนละตัว ให้เขาติดสำลีที่ตัวแกะ แล้วเจาะรูร้อยไหมพรม เอาห้อยคอ บอกเขาให้เล่าเรื่องแกะหายให้คุณพ่อคุณแม่ฟัง

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กและครอบครัว ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็ก
รู้จักเห็นใจผู้อื่น

บทที่ 4 พระเยซูทรงขี้ลา

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเยซูทรงขี้ลาเข้าไปในเมือง และมีคนมากมาย
ให้ร้องสรรเสริญพระองค์ และที่เด็กจะสรรเสริญพระเจ้าอย่างคนทั้งหลายนั้น

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 21:1-10, มาระโก 11:1-10

ข้อท่องจำ เขาสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง

(แปลงจาก ลูคา 19:37)

อุปกรณ์ รูปพระเยซู รูปลา สี กาว



แนวความคิดสำหรับครู

พระเยซูทรงดำเนินอยู่ในโลกเป็นเวลา 3 ปีเต็ม ทรงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย ทรงนำคน
มากมายกลับเข้ามาสู่แผ่นดินของพระเจ้า และทรงรักษาใจที่ชอกช้ำ สามวันก่อนหน้าที่พระองค์จะทรง
สิ้นพระชนม์ พระองค์ได้ทรงลาเข้าไปในกรุงเยรูซาเล็มด้วยพระทัยโศกเศร้า วันนั้น พระองค์ได้ทรงรัก
การสรรเสริญจากมวลชนที่พระองค์ทรงห่วงใย คำสรรเสริญของเขาทำให้พระองค์ทรงชื่นพระทัย และ
ทำให้สาวกและผู้ติดตามพระองค์ สามารถยืนหยัดแม้มีความทุกข์ยากสาหัส หลังจากที่พระเยซูทรง
เสด็จสู่สวรรค์แล้ว

คำสรรเสริญ ช่วยให้คริสเตียนได้ยืนอยู่ในพระเจ้าได้ พระเจ้าทรงสร้างเรามาเพื่อเราจะ
สรรเสริญพระองค์ ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่า การสรรเสริญเป็นแก่นของชีวิตเรา เมื่อเราสรรเสริญพระเจ้า
เราจะมิกำลังขึ้น บางครั้ง การสรรเสริญก็หลั่งออกมาจากใจโดยไม่รู้ตัว ทำให้เรารู้สึกอยากโบก
ใบตาลเหมือนอย่างผู้คนในพระคัมภีร์นั้น บทเรียนในวันนี้ จะเป็นการปลุกจิตใจแห่งการสรรเสริญ
พระเจ้าให้กับเด็ก จงช่วยให้เด็กได้รู้ว่า เขาจะสรรเสริญพระเจ้าได้อย่างไร

เริ่มต้นชั้นเรียน

นำเด็กมาขึ้นเป็นวงกลม ชวนเขาหัดพูดคำสรรเสริญพระเจ้า โดยใช้ลูกบอลโยนขึ้นที่หนึ่ง กล่าวคำว่า โสชนนา แล้วโยนให้เด็กคนหนึ่ง ให้เขาทวนคำว่า โสชนนา และส่งบอลต่อไปให้เพื่อนที่ต้องพูดคำนั้นเช่นเดียวกัน

เรายังใช้คำอื่นได้อีกคือ สรรเสริญพระเจ้า ฮาเลลูยา

นมัสการ

ร้องเพลง พระเจ้ารักฉัน (ทุกเพลงที่เกี่ยวกับการขอบคุณพระเจ้า นำมาใช้ได้ดี) ฉันได้ยินเสียง พระเยซูทรงรักเด็กเล็ก

กิจกรรมนมัสการ

ให้ครูเขียนรูปต่างๆ ลงบนกระดาษ เช่น ปลา นก ต้นไม้ ไม้กางเขน และเมื่อเด็กเห็นรูปอะไรก็ให้เขาพูดพร้อมกันว่า “ขอบคุณพระเจ้าสำหรับ.....”

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับทุกสิ่งที่คุณพระเจ้าประทานแก่เรา เรายังรักพระองค์ ขอสรรเสริญพระองค์

ถวายทรัพย์ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้เด็ก ออกมาถวายทรัพย์หน้าชั้นเรียน

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันหนึ่ง พระเยซูบอกกับสาวกของพระองค์ว่า พระองค์จะทรงชี้ลาเข้าไปในเมือง สาวกจึงไปเอาลาตัวหนึ่งมาให้พระองค์ขี่ ลาตัวนั้นน่ารักทีเดียวละ มันเป็นลูกลาที่ไม่เคยมีใครขี่มาก่อน

ก๊อบ กอบ ก๊อบ กอบ เสียงเจ้าลาเดินเข้าไปในเมือง มันไม่คือเลย มันเดินอย่างสง่าผ่าเผย (ครูทำท่าว่า ลากุมิใจ ยึดอก)

“ใครนะ ใครชี้ลาเข้ามาในเมือง?” ผู้คนจ้องมองดู (ทำท่าป้องตาดู) กอบ ก๊อบ กอบ ก๊อบ เสียงเจ้าลาเดินเข้ามาใกล้ (ตะโกน)

“พระเยซู พระเยซูทรงจีลาเข้ามาในเมืองของเรา ไชโย พระเยซูมาเยี่ยมเรา” เมื่อทุกคนได้ยิน ดั่งนั้น พวกเขาดีใจมาก เขารักพระเยซู เพราะพระองค์ทรงรักษาโรคให้เขาและทรงสอนให้เขารู้จักพระเจ้า

ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ต่างวิ่งไปตัดใบตาล ใบมะพร้าว ใบต้นปาล์ม มาวางไว้ใต้ทางเพื่อต้อนรับพระเยซู บางคนเอาเสื่อคลุมของเขาวางไว้แทน

ก๊อบ กอบ ก๊อบ กอบ พระเยซูทรงจีลา ผ่านประตูเมืองเข้ามาแล้ว ประชาชนต่างยินดี เขาตะโกน เขาให้ร้องไชโยกันเสียงดังสนั่น เด็กๆ ต่างกระโดดโลดเต้นด้วยความดีใจ

คนในเมืองต่างมาชุมนุมกันที่นี่ เขาร้องว่า “โฮสันนา โฮสันนาแด่พระเยซู”

เด็กๆ คิดว่า พระเยซูทรงดีใจที่เขาร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าใหม่ เมื่อเราบอกว่าสรรเสริญพระเจ้า และยกมือของเราขึ้น พระองค์ก็ทรงดีใจมากด้วย

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กทำท่าโบกใบตาล ร้องเพลง ขอบคุณพระเจ้า “ฮาลูยา สรรเสริญพระเจ้า”

ข้อท่องจำ

ให้เด็กยกมือโบกขึ้นและท่องจำ “เขา-สรรเสริญพระเจ้า-เสียงดัง”

กิจกรรม

แจกรูปลา และพระเยซู ให้เด็กระบายสีแล้ว ตัดรูปพระเยซูลงบนหลังคา

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอพระพระเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ขอพระเจ้าทรงอวยพรให้เด็กได้สรรเสริญพระองค์ทุกวัน

บทที่ 5 พระเยซูยังทรงพระชนม์

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์และทรงเป็นขึ้นมาจาก
และที่เขาจะรู้ว่า พระเยซูยังทรงเป็นอยู่

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 22:47-52 ลูคา 23:33-55 มัทธิว 28:1-9

ข้อท่องจำ พระเยซูเป็นพระเจ้า(แปลงจาก 1 โครินธ์ 12:3)

อุปกรณ์ กระดาษกลม 2 แผ่น ทำเป็นรูปร้องไห้ด้านหนึ่ง
ดีใจด้านหนึ่ง กาว สี ไม้ไอศกรีม



แนวความคิดสำหรับครู

วันระลึกถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซู ควรจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบปีของคริสเตียน เพราะการที่พระเยซูสิ้นพระชนม์ และเป็นขึ้นมาจากนั้น คือพื้นฐานแห่งความเชื่อของเรา เราเองควรมีเวลาอยู่กับพระเจ้าตามลำพัง ใช้เวลากับพระองค์เป็นพิเศษ ทูลขอให้เรามีประสบการณ์แห่งความยินดีสำหรับวันพิเศษที่สุดนี้

เด็กๆ วัย 2-3 ปี อาจยังไม่เข้าใจถึงการตายและการฟื้น แต่ขอให้ครูได้เน้นให้เด็กรู้ว่า พระองค์ยังทรงพระชนม์อยู่ เด็กๆ ได้อธิษฐานกับพระองค์ ได้ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ เขารู้ว่า พระองค์ทรงอยู่กับเขา แม้เขาไม่เห็นพระองค์ เมื่อเด็กๆ เชื่อแล้ว เขาจะเชื่ออย่างมั่นคง ไม่มีอะไรจะมาเปลี่ยนเขาได้

เริ่มต้นชั้นเรียน

การที่เราจะบอกเด็กว่า พระเจ้าคือใครนั้น เป็นเรื่องที่ยังไม่ต้องอธิบายกับเขา เราเพียงแนะนำให้เขารู้ว่า พระเยซูที่ทรงเป็นขึ้นมานี้แหละ คือพระเจ้าที่เขาจะรัก สรรเสริญ และอธิษฐานต่อพระองค์เสมอ

ชวนให้เด็ก ๆ มาสรรเสริญพระเจ้า ร้องเพลง กระโดด ตบมือถวายพระเจ้า ให้เรานำลูกบอล มาใช้ และให้เด็กกล่าวคำสรรเสริญอย่างอาทิตย์แล้วอีกครั้ง

นมัสการ

ร้องเพลง พระเจ้ารักฉัน พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

กิจกรรมนมัสการ ให้เด็กพูดและทำตามครู

พระเยซูถูกทหารจับไปเขาพาพระองค์ไปเยเมนไปตี เขาตรึงพระองค์บนไม้กางเขน แต่พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากที่

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงตายเพื่อเรา แต่พระเยซูทรงฟื้นมาแล้ว เราทุกคนดีใจที่พระเยซู ทรงอยู่กับเราทุกวัน

ถวายทรัพย์ วางกล่องถวายไว้บนโต๊ะ ให้เด็กนำเงินมาถวาย และร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็ก ๆ เห็นไหมว่า มีคนมากมายรักพระเยซู เขามาฟังพระเยซูสอน เขาไม่สบาย ก็มาหาพระเยซู พระองค์ก็ทรงรักษาเขา ไม่ว่าจะปวดหัว ปวดท้อง หรือเป็นแผลที่ไม่หาย ดังนั้น พวกเขาจึงจะพากัน ตามพระองค์ไปทุกแห่ง

แต่... ก็ยังมีบางคนที่เขาไม่รักพระเยซูเลย เขาโกรธที่ใคร ๆ ก็รักพระองค์ เขาจึงอยากทำร้าย พระองค์

ดังนั้น วันหนึ่ง เขาจึงส่งทหารถือดาบถือโล่ และยังมีหอกมาด้วย มาจับพระเยซูไป โอ... น่า สงสารพระเยซูมาก พระองค์ถูกจับถูกมัด เขาเมียนพระเยซู คนที่รักพระเยซูร้องไห้กัน แต่เขาก็ช่วย พระองค์ไม่ได้ เขาจับพระองค์ตรึงไว้บนไม้กางเขน พระเยซูตาย และเพื่อนๆ ของพระเยซูก็เอาพระองค์ ไปเก็บไว้ในอุโมงค์ เราทุกคนคงไม่ได้พบพระเยซูอีกแล้ว

อีกสามวันต่อมา เพื่อนๆ ของพระเยซูสองคนพูดกันว่า “เออ เราจะไปที่อุโมงค์ที่เขาเก็บศพ พระเยซูไว้วันละ เราจะเอาน้ำหอมไปใส่ที่พระศพของพระเยซู” แล้ว คนทั้งสองก็พากันไปที่อุโมงค์

เมื่อไปถึงที่อุโมงค์ เขากลับหาพระศพของพระเยซูไปพบเลย เอ๊ะ ก็เราวางพระเยซูไว้ตรงนี้
ทำไมมิแต่ผ้าพันไว้เท่านั้น เขาหันมาอีกที เขาก็พบทูตสวรรค์ เขาตกใจมาก

ทูตสวรรค์บอกเขาว่า “อย่ากลัวเลย... เรารู้ว่าพระเจ้ามาหาพระเยซู แต่พระองค์ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้ว
พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย พระเยซูฟื้นจริงๆ นะ เดี่ยวเจ้าจะได้พบพระองค์”

“จะได้พบพระเยซูอีกหรือ? ดีใจจริงๆ!!” แล้วต่อมา เขาก็พบพระเยซูเดินในสวน “ดีใจจริง
พระเยซูไม่ตายแล้ว พระองค์ฟื้นแล้ว” (ตบมือแสดงความดีใจ) เขาทั้งสองคนรีบกลับไปบอกเพื่อนคน
อื่นๆ ว่า พระเยซูยังอยู่ ทุกคนดีใจที่จะได้พบกับพระเยซูอีก เราดีใจใหม่ที่พระเยซูยังอยู่ พระองค์ไม่
ตายอีกต่อไป?

การตอบสนองของเด็ก

พระเยซูยังอยู่ และเราร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ เราอธิษฐานต่อพระองค์ได้ ให้เราร้องเพลง
ดีใจที่พระเยซูยังอยู่

ร้องเพลง ฮาเลลูยา สรรเสริญพระเจ้า

ข้อท่องจำ

ให้เด็กท่องข้อท่องจำเป็นจังหวะพร้อมกับตบมือ พระเยซู-ทรงเป็น-พระเจ้า

กิจกรรม

แจกกระดาษรูปหน้ามีความสุขด้านหนึ่ง ร้องให้ด้านหนึ่ง ให้เด็กระบายสี จากนั้นตัดกา
วรอบๆ ตัดไม้ไผ่ครึ่งตรงกลาง จะได้รูปสองด้าน

บอกเด็กว่า เมื่อพระเยซูตาย เพื่อนของพระองค์ร้องไห้เสียใจ และเมื่อพระองค์ฟื้น เขาก็ดีใจ
มาก เด็กๆ ดีใจใหม่ที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้ว

เล็กลงเขียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา แล้วอธิษฐานร่วมกัน ขอบคุณพระเจ้าที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาและทรง
อยู่กับเราทุกวันนี้

บทที่ 6 พระเยซูอยู่กับเพื่อน

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า พระเยซูทรงไปเยี่ยมเพื่อนของพระองค์
และเพื่อนๆ ของพระองค์มีความสุขมาก

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 21:1-14

ข้อควรจำ ทบทวนข้อท่องจำที่ว่า จงรักเพื่อนบ้าน

จงดีใจกับคนที่ดีใจ เขาสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง
และพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า

อุปกรณ์ ลูกบอล เศษผ้า ตัดกระดาษสีเป็นรูปปลา กาว



แนวความคิดสำหรับครู

หลายคนอยากกลับไปเป็นเด็กอีกครั้ง รู้สึกว่า เมื่อกลับเป็นเด็ก เราจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ให้
สนุก เราไม่ต้องมีห่วง กังวล เป็นอิสระจากความทุกข์ต่างๆ

แต่ชีวิตของเด็กจำนวนมหาศาลมิได้เป็นเช่นนั้น เมื่อเขาเกิดมา เขาพบกับความทุกข์ หลายคน
ขาดความรักและอ้อมแขนอันอบอุ่นของแม่ หลายคนเกิดมาในบ้านที่ไม่มีใครต้องการ เมื่อเขาเจ็บ เขา
ปวดตั้งแต่ยังไม่รู้ความนั้น ความรัก เป็นสิ่งที่จะช่วยเยียวยาได้ดีที่สุด แต่หลายคนก็ไม่เคยสัมผัสความ
รักมาตั้งแต่เล็ก จนเขาไม่รู้ว่า ความรักคืออะไร

บทเรียนในวันนี้ จะทำให้เด็กทุกคนรู้ว่า พระเยซูทรงเป็นเพื่อนแท้ และทรงอยู่กับเขาเสมอ เรา
ต้องให้เขาเห็นว่า พระเยซูทรงเป็นเพื่อนที่พิเศษกว่าใคร และความรู้นี้จะติดตัวเขาไปตลอดชีวิต และจะ
เป็นความสัมพันธ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของเด็กแต่ละคน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้เด็กนั่งเรียนหน้ากระดาน ครูนั่งหน้าชั้น ครูจะส่งลูกบอลไปให้เด็กแต่ละคน และเขาต้องส่งคืนครู เมื่อครูส่งบอล ก็ให้เรียกชื่อเขา และบอกว่า พระเยซูทรงรักเขามาก...

นมัสการ

ร้องเพลง พระเยซูทรงเป็นเพื่อนของฉัน รักซึ่งกันและกัน พระเยซูทรงรักเด็กเล็ก

กิจกรรมนมัสการ (ให้เด็กพูดตามครู)

ขอบคุณพระเยซูทรงเอ็นดูเธอและฉัน คุณอยู่ทุกวัน ไม่หันจากไปไกล ฉันจึงรักพระองค์ ทุกชั่วโมงอยากอยู่ใกล้ ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ต่างรักใจพระเยซู

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเยซูที่ทรงเป็นเพื่อนที่ดีของเรา ทรงอยู่กับเราทุกวัน และทรงดูแล ปกป้อง เราเสมอ

ถวายทรัพย์ ให้เด็กนำเงินมาถวายลงในกล่องหน้าชั้นเรียน ร้องเพลง เราถวายด้วยใจยินดี

เรื่องจากพระคัมภีร์

“ไปเถอะ ไปจับปลา” เปโตรชวนเพื่อนทุกคนเห็นด้วย เขาจึงพากันขึ้นเรือ และพายเรือออกไป (ครูทำท่าพายเรือ) พายออกไป พายออกไปจนไกล

ตุ้มๆ ต่อมๆ เปโตรทอดอวนลงไปใต้น้ำ “อืม... เดี่ยวเราจะได้ปลาตัวอ้วนๆ มาอย่างให้กินอย่างอร่อยทีเดียว ฉันชอบกินปลาจริงๆ” “ใครชอบกินปลาบ้าง?” (อาจคุยกับเด็กสักครู่ว่า เขาชอบกินปลาอะไร) แต่เด็กๆ รู้ไหมว่า สงสารเปโตรมาก เพราะในคืนวันนั้น เขาจับปลาไม่ได้สักตัวเดียว

ทำอย่างไรดีละ เขาพายเรือกลับมา เสียใจจั่งที่ไม่ได้ปลา เมื่อเขาพายเรือมาใกล้ฝั่งก็เห็นคนๆ หนึ่ง รอเขาอยู่ และถามเขาว่า “เพื่อนรัก มีปลาบ้างไหม” “ไม่มีเลยครับ จับปลาไม่ได้เลยครับ” คนนั้นจึงบอกว่า “ถ้าอย่างนั้นก็จงทอดอวนลงทางด้านขวาของเรือสิ จะได้ปลามาบ้าง” พอได้ยินดังนั้น เปโตรก็ทำตามทันที

อูย... อวนหนักจังเลย ทำไมหนักอย่างนี้ ก็เพราะได้ปลามาเยอะแยะนะสิ มันดีันกันใหญ่ ยิ่งทำให้อวนหนักขึ้นอีก เอ้า มาช่วยกันดึงอวนหน่อย เบโตรเรียกเพื่อน “ช่วยด้วย... ช่วยด้วย มาลากอวนด้วยกันหน่อย” เพื่อนอีกล่ำเรือก็รีบจ้ำมาทีเดียว

ใครนะ ที่บอกให้เราจับปลา ทำให้เราจับปลาได้มากมายเช่นนี้... จันว่า ไม่มีใครหรอก เบโตรคิด ต้องเป็นพระเยซูแน่ๆ เลย เบโตรมองไปที่ฝั่งอีก ฝั่งแล้ว พระเยซูจริงๆ นั่นแหละ พระองค์มาพบเขาที่ชายทะเล เบโตรกระโดดลงจากเรือ ตูม!! แล้วก็ว่ายน้ำขึ้นฝั่งมาพบพระเยซู

เมื่อมาถึงฝั่ง เขาเห็นว่า พระเยซูทรงย่างปลารอพวกเขาอยู่ พระองค์ทรงมีขนมปังแจกทุกคนด้วย เขาขอบคุณพระองค์เป็นอย่างมาก พระองค์ทรงรู้ว่าเขาหิวและเหนื่อย

เห็นไหมว่า เพื่อนๆ ของพระเยซูดีใจมาก ที่พระองค์ทรงมาหาเขา และยังทรงเลี้ยงอาหารเขาที่อร่อยที่สุดอีกด้วย

การตอบสนองของเด็ก

สมมุติว่า เด็กๆ เป็นเบโตรแล้วออกไปหาปลา (ให้ทำท่าตั้งแต่นั้นเรื่องจนจบเรื่อง เป็นเหมือนละครใบ้ แต่ครูเป็นผู้บรรยาย)

ข้อควรจำ

ทบทวนข้อท่องจำของทุกบทที่ผ่านมา ตามที่ให้ไว้ตอนต้นบทเรียน

กิจกรรม

ตัดกระดาษสีเป็นรูปปลา หลายๆ ตัว และให้เด็กปะลงในเศษผ้าซึ่งสมมุติว่า เป็นอวน

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็ก และครอบครัว

บทที่ 7 พระเยซูอยู่ในสวรรค์

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า สวรรค์เป็นที่ๆ ดีเลิศ และรู้ว่า พระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์
ให้เขารู้ว่าสิ่งดีในสวรรค์นั้น คืออะไรบ้าง

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 14:1-4 กิจการ 1:1-9 วิวรรณ์ 7:16, 21:3,4,8,12

ข้อควรจำ พระเยซูทรงเป็นอยู่ (แปลงจาก สิบรูลู 7:25)

อุปกรณ์ รูปบ้าน รูปเมฆที่ตัดเตรียมพร้อมแล้ว กาว สี



แนวความคิดสำหรับครู

ครูคิดบ้างไหมว่า สาวกผู้ซึ่งเห็นพระเยซูเสด็จขึ้นสู่สวรรค์นั้น เข้าใจความหมายของสวรรค์หรือไม่ เขาเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับการที่ร่างของพระเยซูไปอยู่ในสวรรค์ แต่พระวิญญาณของพระองค์ทรงอยู่ในเขา?

เราเองมีความรู้ในเรื่องของสวรรค์เท่าที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้ บางคนได้เห็นสวรรค์ในนิมิต บางคนได้สัมผัสกับความเป็นจริงของชีวิตหลังความตาย เขาตายไปแล้ว แต่กลับเป็นขึ้นมาอีก อย่างเช่น ลาสาร์รัส หรือบางคนในปัจจุบัน แม้เรายังไม่มีความรู้มากมายถึงเรื่องของสวรรค์ แต่เรายังคงมีความหวังว่า เมื่อพระเยซูกลับมารับเราไปนั้น เราจะได้ไปอยู่กับพระองค์ในเมืองบรมสุขเกษม

แล้วเราจะสอนเรื่องสวรรค์แก่เด็กวัย 2-3 ขวบได้อย่างไร ในเมื่อเขา รู้จักคำว่าบ้าน เขาก็จะบอกเขาว่า สวรรค์คือบ้านของพระเยซู คนที่รักพระเยซูทุกคนจะได้ไปอยู่ในบ้านของพระองค์ เราจะนำสิ่งที่เด็กรู้จักมาโยงกับเรื่องของสวรรค์ซึ่งครู และเขาไม่เห็น เขาจะเข้าใจถึงความงดงาม ความสุขในบ้านของพระเยซูได้ ขอให้เราหวนความปรารถนาที่จะไปอยู่กับพระเจ้าในแผ่นดินสวรรค์ไว้ในหัวใจของเด็ก และที่เขาจะได้รู้ว่า พระองค์จะมารับเขาในวันหนึ่งแน่นอน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ชวนเด็กมาเขียนเป็นแถวหน้าชั้น วันนี้ครูจะสมมุติว่า ครูพาหนูไปเที่ยวหลายแห่ง

ครูพาไปทะเล ว่ายน้ำ (ทำท่าว่ายน้ำ) ครูพาไปสวนสัตว์ (ทำท่าสัตว์หลายๆ อย่าง) ครูพาไปโรงครัว (ที่นั่นมีไฟ ร้อนมาก ทำท่าร้อนมาก) ครูพาไปเที่ยวสวรรค์ (กระโดด ดีใจ บอกว่า เรามาเที่ยวบ้านของพระเยซูแล้ว เราดีใจที่สุด)

นมัสการ

ร้องเพลง ที่สวรรค์สว่างสดใส พระเจ้าแสนดี ถึงฉันเป็นเด็ก ๆ

กิจกรรมนมัสการ (ให้เด็กพูดตามครู)

เมื่อเราไปอยู่กลางแดด เราร้อน เมื่อเราไปสวนดอกไม้ เราได้กลิ่นหอม

เมื่อเราไปตามถนน เราต้องระวัง แต่เมื่อเราไปสวรรค์ เรามีความสุขที่สุด

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเจ้า สำหรับบ้านของพระองค์ที่ดี เราจะได้ไปในวันหนึ่ง ขอให้เราทุกคนได้ไปที่นั่น และเราจะมีความสุขกับพระองค์

ถวายทรัพย์ ให้เด็กนำเงินออกมาถวายหน้าชั้น ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

(เรื่องสวรรค์เป็นเรื่องรูปธรรมในเวลาีนี้ ดังนั้น เราต้องทำให้เด็กเข้าใจง่าย ด้วยการนำดอกไม้หอม หินสีต่างๆ หรือพวกเพชรพลอย ไข่มุก (ของปลอม) มาให้เด็กดู)

วันหนึ่ง พระเยซูทรงอยู่กับสาวกของพระองค์ พระองค์ทรงบอกเขาว่า เราจะกลับไปบ้านของเราคือสวรรค์” แล้วทันใดนั้นเอง พระองค์ก็ทรงลอยขึ้นไปบนท้องฟ้า พวกสาวกตกใจ อ้าปากค้าง ตาโตมองพระเยซูลอยขึ้นไป ลอยขึ้นไปจนพระองค์หายเข้าไปในเมฆ (ครูทำตามบทที่เล่าด้วย ให้ป้อมมือมองขึ้นไปบนท้องฟ้า)

“ไปแล้ว พระเยซูกลับบ้านของพระองค์แล้ว ที่บ้านของพระองค์คงสวยมากนะ พระองค์บอกว่าจะไปจัดที่ให้เราด้วย วันหนึ่ง เราคงได้ไปอยู่กับพระองค์”

“ใช่แล้ว พระเยซูเคยเล่าให้สาวกฟังว่า สวรรค์เป็นที่ๆ สวยมากทีเดียว เด็กๆ ชอบสีต่างๆ ใหม สีสแดง สีเขียว สีทอง สีฟ้า (ครูชี้ไปยังสีเหล่านั้น) เด็กๆ ชอบสิ่งที่มีแสง เป็นประกายใหม่ (ถ้ามีพวก เครื่องประดับปลอม ก็ทำให้มันส่องแสงเป็นประกายให้เด็กดู) ที่สวรรค์มีคนทำด้วยทอง มีประตูเป็น เพชรพลอยสวยงามมาก

เด็กๆ รู้ใหม่ว่า ในสวรรค์นั้น เราจะทำหลายสิ่งหลายอย่างที่สนุก เราจะมีคามยินดี เราจะ ร้องเพลง เด็กๆ อยากมีความสุขในสวรรค์ไหม? ในสวรรค์ ไม่มีการร้องไห้แง เราจะยิ้มและหัวเราะ ให้กัน เราไม่ต้องปวดหัว ปวดท้องอีก ดีไหม?

และพระเยซูจะทรงอยู่กับเราในสวรรค์ อยากให้พระเยซูกอดเราไหม เราอยากให้พระเยซูหอม เรา อุ้มเราด้วย ถ้าเราไปอยู่ในบ้านของพระเยซู เราก็จะได้อยู่กับพระองค์ตลอดไป

การตอบสนองของเด็ก

ให้เราร้องเพลง ที่สวรรค์สว่างสดใสอีกครั้ง ถ้ามว่า ใครอยากไปอยู่ที่บ้านของพระเยซูบ้าง และ บอกเขาว่า วันหนึ่ง เราจะไปอยู่ในสวรรค์ แต่ตอนนี้ พระเยซูก็อยู่กับเราแล้วด้วย ทรงอยู่กับเราทุกวัน

ข้อท่องจำ

ให้เด็กท่องจำด้วยการกระโดดเป็นจังหวะ พระเยซู-ทรงเป็นอยู่

กิจกรรม

ให้เราทำรูปบ้านของพระเยซูที่อยู่บนสวรรค์กันเถอะ แจกรูปบ้าน ให้เขาระบายสี และติดลง บนรูปเมฆซึ่งแจกให้ทีหลัง

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา อธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัวของเขา และนี่เป็นเวลาที่จะ อธิษฐานเผื่อคนที่ขาดหายไปด้วย

บทที่ 8 สาวกใจกว้าง

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า ผู้เชื่อในพระองค์ มีใจกว้าง ที่จะแบ่งปันซึ่งกันและกัน และให้เขาารู้สึกมีความสุขและยินดีที่เขาแบ่งปันกันตามอย่างในพระคัมภีร์ด้วย

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 2:42-47, 4:32-36

ข้อท่องจำ จงแบ่งปันให้เพื่อน (แปลงจาก จงปันส่วนหนึ่งให้แก่เจ็ดคน)

ปัญญาจารย์ 11:2

อุปกรณ์ รูปตัวตลก กระดาษสีตัดเป็นรูปต่างๆ เล็กๆ
พอที่จะประดับเสื้อตัวตลกนั้น กาว



แนวความคิดสำหรับครู

สาวกของพระเยซูในสมัยคริสตจักร เริ่มแรกนั้น มีหลายสิ่งที่จะต้องแบ่งปันให้ผู้อื่น เขาแบ่งปันข้าวประเสริฐ เขาแบ่งอาหารซึ่งกันและกันตามบ้าน และเขายังเต็มใจที่จะแบ่งของให้กับผู้ที่ยากแค้นอีกด้วย

ในหัวใจของผู้ที่เชื่อเหล่านี้ มีทั้งความเต็มใจและความพร้อมที่จะช่วย คนรวยได้แสดงความรักต่อคนที่ยากจนกว่าด้วยการขายสิ่งของที่มีอยู่ บ้านและที่ดิน เพื่อช่วยพวกเขา พระเจ้าทรงอวยพระพรด้วยการเติมพวกเขาให้เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีคนมาเชื่อเพิ่มขึ้นทุกวัน

เด็กอายุ 2-3 ขวบ อาจจะยอมแบ่งของให้ผู้อื่นบ้าง และเขาก็มีความอึดใจ เมื่อให้อย่างเต็มใจ และมีผู้ใหญ่ชมเชยเขา แต่ส่วนใหญ่แล้ว เขายังสนใจตัวเองมากกว่าใคร จึงทำให้ไม่สามารถแบ่งปันด้วยใจอิสระ

กิจกรรมในวันนี้ จะเปิดโอกาสให้เด็กได้แบ่งปันของให้ผู้อื่น ให้ครูแสดงความยินดีชื่นชม ที่เด็กแบ่งปันของให้เพื่อน บอกเด็กๆ ว่า เมื่อเขาแบ่งปัน เขาก็มีความสุข และพระเยซูก็ทรงมีความสุขด้วย

เริ่มต้นชั้นเรียน

เตรียมของเล่นมาสัก 3 ชิ้น ให้เด็กนั่งเป็นวงกลม จากนั้น ก็ให้เด็กส่งของเล่นต่อๆ กันไป และท่องข้อพระคำที่ว่า จงแบ่งปันให้เพื่อนพร้อมกันไปด้วย บอกเด็กๆ ว่า เมื่อเราแบ่งให้เพื่อนเล่นด้วย เพื่อนก็มีความสุข และเราก็มีความสุขเช่นกัน

นมัสการ

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น ฉันรักเธอ ฉันชอบเธอ

กิจกรรมนมัสการ (ให้เด็กพูดคำตามครู)

ฉันรักเธอ เธอก็รักฉัน ฉันแบ่งให้เธอ เธอแบ่งให้ฉัน ฉันคิดถึงเธอ เธอคิดถึงฉัน
เราเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเจ้าที่เรามีเพื่อนที่ดีหลายคน ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เรารักกันมากขึ้น และช่วยเหลือกันมากขึ้นด้วย

ถวายทรัพย์ ให้เด็กออกมาถวายทรัพย์ที่กล่องถวายซึ่งวางไว้บนโต๊ะ ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพ่อ แม่ ลูกที่เป็นคริสเตียน เขาจะไปโบสถ์ด้วยกัน ไปร้องเพลง ไปฟังอาจารย์เทศนาอย่างเรา เด็กๆ หลายคนมีเสื้อสวย มีรองเท้าสีแดง มีเสื้อเหลืองสด คุณารักมาก เด็กผู้หญิงจะใส่สร้อยที่นารัก เด็กผู้ชายก็สวมหมวกใบเล็กๆ ที่บ้านของเขามีขนมมากมาย และมีอาหารกินเหลือเฟือทีเดียว

แต่ยังมีเด็กที่ไม่ได้ใส่เสื้อสวยๆ เสื้อของเขา ขาดคร่ำคร่า มีรอยปะ เต็มไปหมด เขาไม่มีรองเท้าใส่ ไม่มีหมวก คนเหล่านี้เป็นคนยากจน ที่บ้านของเขาก็ไม่ค่อยมีอาหารกิน บางวันเขากินข้าวกลางวันเพียงมื้อเดียว พ่อแม่ต้องออกไปทำงานแต่เช้า ปล่อยให้เด็กอยู่บ้านกันตามลำพัง แต่ทุกคนรักพระเจ้า เมื่อถึงวันสะบาโต เขาจะมานมัสการพระเจ้าด้วยกัน บางครั้ง เขาก็จะมาร้องเพลงกันที่บ้านเพื่อนๆ ในคริสตจักรด้วย

คาวี เป็นเด็กผู้ชายคนหนึ่งที่มึนเสื่อดีๆ ใส่ เขาเห็นเพื่อนของเขาไม่มีรองเท้า เขาก็ไปถามคุณพ่อว่า “คุณพ่อครับ ผมแบ่งรองเท้าให้เพื่อนได้ไหม ผมมีรองเท้าตั้ง 2 คู่ ให้เพื่อนไป ผมก็ยังมีอีกคู่หนึ่ง” แม่ตอบว่า “ได้ซิจะลูกรัก ดีมากที่ลูกอยากแบ่งปัน ลูกเอารองเท้าไปให้เพื่อนคู่หนึ่งนะ”

นิตาเห็นเพื่อนของเธอใส่เสื่อดีๆ มาหลายวันแล้ว เธอจึงไปค้นเอาเสื่อของเธอมาให้คุณแม่ดู “คุณแม่คะ นิตาเอาเสื่อนี้ให้เมรีได้ไหม เมรีมีแต่เสื่อขาดๆ” คุณแม่บอกว่า “ได้จ้ะ ลูกมีน้ำใจดีมากจริงๆ”

ส่วนคุณแม่ก็ทำอาหารไปให้สาวกและคนที่ทำงานรับใช้พระเจ้า คุณแม่เอาผลไม้ต่างๆ ไปแบ่งให้คนที่ไม่มี หลายคนได้ขอบคุณพระเจ้าที่พระเจ้าทรงเลี้ยงดูเขา แม้ว่าเขาจะยากจน แต่ก็ยังมีโอกาสกินอิ่มเพราะ เพื่อนทุกคนใจดี

การตอบสนองของเด็ก

ถามเด็กๆ ว่า บอกครูหน่อย ใครซื้อนมให้หนูดื่ม ใครซื้อเสื้อผ้าให้หนูใส่ เราขอบคุณพระเจ้าที่เราได้ของที่ดีจากคุณพ่อ คุณแม่ ฯลฯ เด็กๆ จะให้ของดีกับเพื่อนบ้างไหม

ร้องเพลง รักซึ่งกันและกัน

ข้อท่องจำ

ท่องข้อท่องจำ และกระโดดเป็นจังหวะ จง แบ่งปัน ให้เพื่อน

กิจกรรม

ให้เด็กคนหนึ่ง แจกรูปตัวตลกให้เพื่อน อีกคนแจกกระดาษสีกลมๆ ให้ อีกคนแจกกาบ ให้ เด็กๆ เอากระดาษสี ปะลงในเสื้อตัวตลก ทำให้เสื้อของตัวตลกสวย บอกว่า เราแบ่งปันของกัน เราก็จะมีของด้วยกันทุกคน ไม่มีใครขาดเลย

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา แล้ว อธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ขอพระเจ้าทรงช่วยให้
เด็กทุกคนมีหัวใจดีต่อกันและกัน

บทที่ ๑ อธิษฐานรักษา

เป้าหมาย เพื่อช่วยให้เด็กรู้ว่า คนป่วยหายโรคได้ เมื่อสาวกอธิษฐานเพื่อ
และที่เขารู้สึกยินดีที่ชายป่วยได้รับการรักษา

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 3:1-10

ข้อท่องจำ บททวนข้อท่องจำบทที่ 7 และ 8

พระเยซูทรงเป็นอยู่ จงแบ่งปันให้เพื่อน

อุปกรณ์ รูปชายง่อยไม่มีขา ขาสองข้าง สี กาว



แนวความคิดสำหรับครู

สาวกของพระเยซูในสมัยคริสตจักรเริ่มแรกนั้น ต่างมีความเชื่อมั่นในฤทธิเดชของพระเยซู คริสต์อย่างไม่มีข้อสงสัย วันหนึ่ง หลังจากที่สาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่นานนัก ท่านเปโตร และยอห์น ก็ได้ไปยังพระวิหารเพื่ออธิษฐานตามปกติ ท่านได้พบขอทานง่อยคนหนึ่ง ร้องขอเงินหน้าพระวิหาร ชายคนนั้น เป็นง่อยตั้งแต่เกิด และจะมีคนอุ้มมาวางไว้ที่นั่น เพื่อให้ขอทาน เมื่อเปโตรกับยอห์นได้ยินคำร้องขอ นั้น ท่านก็เพ่งมองที่ชายง่อย แทนที่ท่านจะให้เงิน ท่านกลับบอกเขาว่า “จงดูเราเถิด” ชายขอทานก็มอง เขาคงคิดว่า จะได้เงินแน่คราวนี้ แต่เขากลับได้รับสิ่งที่ดีกว่าเงินทองมากมาย นั่นคือ ได้หายจากการเป็นง่อย วันนั้น เป็นวันแรกที่เขาได้เดิน ได้กระโดดโลดเต้นสรรเสริญพระเจ้า และได้นมัสการพระองค์ในพระวิหารนั้น

เมื่อพระเจ้าทรงรักษา ก็เกิดความยินดี และการสรรเสริญพระเจ้า จงหนุนใจให้เด็กได้รู้สึกยินดีไปกับชายง่อยคนนั้น และขอบคุณพระเยซูที่เขาหายโรค

เริ่มต้นชั้นเรียน

ชวนหัดก้าวออกมากระโดด วิ่งอยู่กับที่ เดินอยู่กับที่ และจากนั้น ให้เขาเดินขโยกเขยก เหมือนคนขาไม่ดี อธิบายให้เขารู้ว่า การเป็นง่อยคือเดินไม่ได้ ให้เด็กคนหนึ่งนั่งลง และสมมุติว่า เขาเป็นง่อย

มีวิธีเดียวที่จะให้คนง่อยไปยังที่เขาต้องการได้คือ เราต้องอุ้มเขาไป วันนี้ ครูจะเล่าเรื่องชายง่อยขอทานให้เด็กๆ ฟัง

นมัสการ

ร้องเพลง พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน รักซึ่งกันและกัน พระเจ้าแสนดี

กิจกรรมนมัสการ

มีคนตาบอด พระเยซูทรงให้เห็นได้ มีคนหูหนวก พระเยซูทรงให้ยินดี มีคนเป็นใบ้ พระเยซูทรงให้พูดได้ มีคนเป็นง่อย พระเยซูทรงให้เดินได้

อธิษฐาน ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักษาโรคให้เรา ทรงปกป้องเราไว้เสมอ

ถวายทรัพย์ ให้เด็กออกมาถวายทรัพย์ลงในกล่องถวาย ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันหนึ่ง เปโตรกับยอห์นเดินไปโบสถ์ เพื่อจะอธิษฐาน เมื่อเขามาถึงประตูโบสถ์นั่นเอง ก็ได้ยินเสียงเรียกเขาทั้งสองว่า

“ท่านครับ โปรดเมตตาคนยากจนด้วยครับ” เมื่อหันไปก็พบว่า มีชายง่อยคนหนึ่ง นั่งขอทานอยู่ เด็กๆ รู้ไหมว่า ชายง่อยเป็นอย่างไร เขาเป็นคนที่เดินไม่ได้ ต้องใช้ไม้เท้า หรือต้องให้คนอื่นอุ้มเขาไป ขาของเขาไม่แข็งแรง

เมื่อได้ยินคนเรียก เปโตรและยอห์น ก็เดินไปหาเขา ท่านรู้ว่า ที่เขามาขอสวดทูล เพราะเขาเดินไม่ได้ ทำงานไม่ได้ ต้องมาเป็นขอทาน เขาต้องการเงินที่จะไปซื้อข้าวกิน

ท่านทั้งสอง ไม่ได้หยิบเงินสักเหรียญให้ชายคนนี้ แต่ท่านกลับพูดกับเขาว่า “จงมองดูเราเถิด” ชายง่อยก็มองดูเบโตรและยอห์น... แปลกแะะ ไม่เคยมีใครบอกให้เราทำอย่างนี้มาก่อนในชีวิต ชายขอทานคิดอย่างประหลาดใจ

เบโตรกล่าวว่า “เราไม่มีเงิน เราไม่มีทอง แต่เรามีสิ่งหนึ่งที่จะให้” ...เอ เบโตรจะให้อะไรแก่คนขอทานนะ

“ในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์ ชาวนาซาเร็ธ จงลุกขึ้น และเดินเถิด” ท่านเบโตรสั่ง แล้วท่านจับมือขวาของเขา ทันใดนั้นเอง ชายง่อยรู้สึกมีกำลังแรงที่ขา เขาจึงยืนขึ้น (ทำเสียงตื้นตัน)

แล้วเขาก็กระโดดโลดเต้นด้วยความดีใจ สรรเสริญพระเจ้า ขอบคุณพระเจ้า (ให้เด็ก ๆ ลุกขึ้นมากระโดด ตบมือสรรเสริญพระเจ้า)

ทุกคนในโบสถ์เห็นชายง่อยเดินได้ เขาต่างตื่นตะลึงและดีใจกันมาก เมื่อกลับบ้าน เขาก็เล่าให้ทุกคนที่บ้านฟัง เรื่องชายง่อยเดินได้ เพราะพระเจ้าทรงรักษาเขา

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กดูรูปอีกครั้ง และทบทวนเรื่องโดยให้เขาช่วยครูเล่า

ข้อควรจำ

ทบทวนข้อท่องจำของสองบทที่ผ่านมา

กิจกรรม

แจกรูปชายง่อย (แบบไม่มีขา) ให้เด็กระบายสีก่อน ถามเด็ก ๆ ว่า ถ้าเขาเป็นง่อยแล้ว จะเดินได้ไหม แล้วจึงแจกขาอีก 2 ข้างให้เขา ติดเข้ากับตัว และบอกว่า เขาหายแล้ว ถ้าขาของเขาดี เขาก็จะเดินได้

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอพระพรเพื่อเด็กและครอบครัว ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กเชื่อและวางใจพระเจ้าเสมอ

บทที่ 10 เปโตรออกจากคุก

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า เปโตรออกจากคุกได้ เพราะสาวกอธิษฐานอย่างร้อนรน ด้วยเชื่อมั่นว่า พระเยซูทรงฟังและตอบคำอธิษฐาน ให้เขาขอบคุณพระองค์ ที่ทรงฟังคำอธิษฐานของเขา

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 12:1-7

ข้อท่องจำ ขอพระเจ้าทรงฟังเสียงของฉัน

(แปลงจาก ขอทรงเจียพระกรรณฟังเสียงข้าพระองค์) สดุดี 141:1

อุปกรณ์ รูปทูตสวรรค์และเปโตร กาว สี



แนวความคิดสำหรับครู

เมื่อคริสเตียนร่วมใจกันอธิษฐาน พระเจ้าจะทรงตอบคำอธิษฐานนั้นอย่างอัศจรรย์ ลองคิดดูซิว่า เมื่อเปโตรเดินออกจากนั้น ท่านคิดว่าได้เห็นนิมิต แต่นั่นเป็นความจริง ท่านจะรู้สึกประหลาดใจมากเพียงไรที่ฝันกลายเป็นจริง หรือที่คริสเตียนทั้งหลายได้เห็นท่านอีก เขายินดีขนาดไหนที่ได้พบท่าน แหน่นอน ในคืนวันนั้น เป็นวันแห่งความชื่นชมยินดี จะต้องมีการสรรเสริญพระเจ้าอย่างท่วมท้น หากเราเป็นคนที่อธิษฐานเพื่อท่าน และเห็นการตอบคำอธิษฐานอย่างอัศจรรย์เช่นนั้น เราจะยินดีสักเพียงไร

ในคราวที่สาวกและผู้เชื่อได้ร่วมใจกันอธิษฐานเพื่อท่านเปโตรนั้น พวกเขาคงอธิษฐานขอให้ท่านปลอดภัย เพราะได้ข่าวว่า ท่านจะถูกตัดศีรษะในวันต่อไป หากจะคิดถึงตัวเราในฐานะที่เป็นครูสอนเด็กเล็ก เราจำเป็นต้องมีความจริงจั่งในการเตรียมบทเรียน วางแผนการสอน และอธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ

บทเรียนในวันนี้ กล่าวถึงพลังแห่งการอธิษฐาน เด็กๆ จะต้องรู้ว่า พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน จงทูลขอให้พระวิญญาณทรงช่วยครูในการหว่านความเชื่อลงในใจของเด็ก และให้ความเชื่อ นั้น มั่นคงอยู่ เพื่อเขาจะได้มั่นใจในพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ตั้งแต่ยังเล็ก

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้เด็กคนหนึ่งที่กำลังกลัวคลานเข้าไปใต้โต๊ะ และให้เขานั่งอยู่ที่นั่น ครูเอาไม้หรือเก้าอี้มาดันไม่ให้เขาออกมา (ต้องตกลงกับเขาเสียก่อน ไม่งั้นอาจจอบังได้) บอกเด็กคนอื่นว่า เวลาคนอยู่ในคุกก็คล้ายๆ อย่างนี้ เขาออกมาไม่ได้จนกว่า ทหารหรือตำรวจอนุญาตให้ออก

นมัสการ

ร้องเพลง พระเจ้าแสนดี พระเจ้าทรงดีต่อฉัน พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

กิจกรรมนมัสการ เมื่อหนูป่วย หนูอธิษฐาน เมื่อหนูเจ็บ หนูอธิษฐาน เมื่อเพื่อนไม่สบาย หนูอธิษฐาน และพระเจ้าทรงฟังเสียงของฉัน

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงตอบคำอธิษฐานของหนูเสมอ ดังนั้น หนูจะอธิษฐานต่อพระองค์ทุกวัน

ถวายทรัพย์ ให้เด็กออกมาถวายทรัพย์หน้าห้อง ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ รู้ไหมว่า คุณเป็นอย่างไร คุณเป็นที่ๆ เขาจับคนไปขังไว้ ไม่ให้ออกไปไหน มีผู้คุมถือปืนหรือถือดาบเฝ้าอยู่ ไม่มีใครอยากอยู่ในคุก ครูก็ไม่อยาก เด็กก็ไม่อยาก เพราะเราจะไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ของเรา

เปโตร รักพระเจ้ามาก ท่านจึงออกไปประกาศเรื่องของพระเจ้าทุกวัน แต่พวกพระไม่ชอบ จึงให้ทหารจับเปโตรเอาไปขังคุกไว้ มีทหารมาเฝ้าเพื่อไม่ให้เปโตรหนีออกไปได้ ถ้าเป็นเด็กๆ ต้องเข้าไปอยู่ในคุกก็คงร้องไห้หาแม่กันใหญ่ แต่เปโตรไม่กังวลใจ ท่านรู้ว่า พระเจ้าจะทรงช่วยท่านแน่นอน ในเวลากลางคืน ท่านจึงหลับสบาย (ทำเสียงกรน)

แต่พวกเพื่อนๆ ของเปโตรไม่ยอมนอน เขาพากันอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้ท่านเปโตรปลอดภัย เด็กๆ คิดว่า พระเยซูทรงฟังคำอธิษฐานใหม่ แน่แน่นอน พระเยซูทรงฟังคำอธิษฐาน

ในเวลาเดียวกัน ในคุกที่ขังเปโตรก็มีทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาปลุกเปโตร

“เปโตร เปโตรตื่นเถอะ” แต่ทหารที่นอนอยู่ใกล้กลับไม่ได้ยิน “หือ?? ใครเรียกเรา” เปโตรงัวเงียตื่นขึ้นมา (ครูทำท่างัวเงีย ขี้ตา)

“ใส่รองเท้าและสวมเสื้อเสียสิ” ทูตสวรรค์บอกเปโตร “แล้วตามมาทางนี้” เปโตรเดินตามทูตไปอย่างงงๆ เปโตรคิดว่า ตัวเองฝันไป

ทั้งสองเดินไปที่ประตูคุก ประตูก็เปิดออก เขาเดินไปตามถนน จนกระทั่ง... เอ๊ะ... เปโตรตกใจ เราอยู่ที่ไหนกันนี่? ทูตสวรรค์หายไปแล้ว มีแต่เปโตรยืนอยู่คนเดียว เดี่ยวนี้ เปโตรไม่ได้อยู่ในคุกแล้วนะ ไม่มีทหารมาเฝ้าด้วย เปโตรเดินไปไหนมาไหนได้ตามสบาย ท่านจึงรีบไปบ้านเพื่อนของท่านทันที

ก๊อก! ก๊อก! ก๊อก! คนหนึ่งวิ่งมาเปิดประตู “เปโตร ท่านนะเอง” เขาดีใจมาก “เอ ท่านออกมาจากคุกได้อย่างไรกัน?” เขาถามด้วยความแปลกใจ “ก็ทูตสวรรค์นำเราออกมาละสิ” เปโตรตอบ “ขอบคุณพระเจ้า” เพื่อนของเปโตร รีบเข้าไปในบ้านและบอกให้ทุกคนรู้ว่า พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานแล้ว

การตอบสนองของเด็ก

1. เวลาหนูไม่สบาย คุณพ่อ คุณแม่อธิษฐานให้หนู หนูจะหายไหม?
2. แล้วเวลาคุณแม่ไม่สบาย หนูต้องทำอะไร?

ข้อท่องจำ

ตบมือเข้าจังหวะกับการท่องจำพระคำของพระเจ้า ทรงฟังเสียงของฉัน

ให้ท่องจนเด็กทุกคนได้ท่องเดียวในชั้น

กิจกรรม

ให้เด็กระบายสีทนต์สวรรค์และเปโตร จากนั้น ตัดกาวยที่ปลายมือของรูปทั้งสอง บอกเด็กว่า ทนต์สวรรค์พาเปโตรออกมาจากคุก และพระเจ้าก็ทรงให้ทนต์สวรรค์มาปกป้องเราด้วย

เด็กชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา แล้วอธิษฐานขอพระพร เพื่อเด็กและครอบครัว หากเด็กมีปัญหาหรือไม่สบายก็ให้เพื่อนๆ ทุกคนอธิษฐานเผื่อเขา ในเวลานี้

บทที่ 11 สาวกช่วยปกป้อง

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า สาวกช่วยท่านเปาโลให้รอดพ้นจากอันตราย ให้เขาารู้สึกยินดี
ที่สาวกช่วยเปาโล และที่เขาจะบอกครูได้ว่า มีใครบ้างที่ปกป้องเขา

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 9:20-25

ข้อควรรจำ พระเจ้าทรงอยู่รอบพวกเรา

(แปลงจาก พระเจ้าทรงอยู่รอบประชากรของพระองค์) สดุดี 125:2

อุปกรณ์ รูปตะกร้ากับเปาโล ไหมพรม สี



แนวความคิดสำหรับครู

จำเป็นอย่างยิ่งที่เด็กเล็กจะต้องรู้ว่า มีคนที่รักและปกป้องได้ชั้นเจนนก แต่เขาสามารถรู้จากประสบการณ์ว่า คนในครอบครัวได้ปกป้องเขาด้วยความรักหรือไม่ ความรู้สึกมั่นคงทางใจและกายนี้เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเจริญวัย และพัฒนาการที่เป็นปกติของเด็กวัย 2-3 ขวบ การที่เขาจะรู้ว่าพระเจ้าประทานผู้ที่จะดูแลเขา นั้น ทำให้เขาเกิดความรู้สึกมั่นคงทางใจ เมื่อเขาเติบโตขึ้น ความรู้สึกนี้จะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เขารักและสำนึกในพระคุณของพระเจ้ามากขึ้น

คำว่า “ปกป้อง” คือการคุ้มครอง การป้องกันไว้ให้พ้นจากอันตรายต่างๆ ตัวอย่างของผู้ที่จะปกป้องเขา ที่เห็นชัดคือ พ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ที่คอยดูแลเขา รวมทั้งครูด้วย ในวันนี้ เราจะหนุนใจให้เขาขอบคุณพระเจ้า คุณพ่อ คุณแม่ และผู้ที่คอยเลี้ยงดูเขา

เริ่มต้นชั้นเรียน

สมมุติว่า วันนี้ ครูกำลังเดินอยู่บนถนนกับเด็กๆ ให้เด็กผู้ชายสมมุติว่า ตัวเองขับรถหรือมอเตอร์ไซด์บนถนน เมื่อครูพาเด็กเดินไปนั้น ให้ครูอยู่ด้านนอก และเด็กจูงมือครูด้านในถนน สอนเด็กๆ ว่า เมื่อเราเดินข้างถนน เราควรอยู่ข้างใน ไม่เดินข้างนอก เราต้องจูงมือผู้ใหญ่ที่ไปกับเราเสมอด้วย ขอบคุณพระเจ้าที่เรามีผู้ใหญ่คอยปกป้องเราไว้

นมัสการ

ร้องเพลง ถึงฉันเป็นเด็กๆ พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน ฉันระวัง

กิจกรรมนมัสการ

เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับคุณพ่อ คุณแม่ คุณครู คุณลุง คุณป้า คุณน้า คุณอา คุณตา คุณยาย คุณปู่ คุณย่า ที่เฝ้าคอยปกป้องเราให้ปลอดภัย

อธิษฐาน สรรเสริญพระเจ้าที่ทรงรักษาเราไว้ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเป็นเด็กที่ระวังระไว ไม่เลินเล่อ เผลอเผลอ ขอให้เรารักพระองค์มากที่สุด

ถวายทรัพย์ ร้องเพลงเราถวายด้วยใจยินดี และให้เด็กออกมาถวายทรัพย์ลงในกล่องหน้าห้อง

เรื่องจากพระคัมภีร์

ท่านเปาโลรักพระเยซูมาก ดังนั้น ไม่ว่าท่านจะไปที่ไหน ท่านจะเล่าเรื่องของพระเยซูให้ทุกคนฟัง เด็กๆ จะทำอย่างท่านเปาโลไหม เมื่อไปโบสถ์ ท่านจะบอกทุกคนว่า “พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า” เมื่อท่านไปเยี่ยมเพื่อน ท่านก็บอกว่า “พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้า” เมื่อท่านไปตามถนนท่านก็เล่าให้ทุกคนฟังว่า “พระเยซูคือบุตรของพระเจ้า”

หลายคนได้ฟังเรื่องของพระเยซู เขามีความสุขมาก เขาจะยิ้มแฉ่งแจ่มใส และกลับใจมาเชื่อพระเยซู

แต่มีหลายคนไม่ชอบ เขาโกรธมาก (ทำท่าขมวดคิ้ว) เขามาทักว่าเปาโลว่า “นี่!! หยุดพูดเรื่องพระเยซูเสียที เราไม่ชอบนะ” แต่ท่านเปาโลไม่สนใจ ท่านยังเล่าเรื่องของพระเยซูให้ทุกคนที่ท่านพบได้ฟังยาวๆ เลยทีเดียวนะ

“เราต้องจัดการกับเปาโล” คนที่ไม่ชอบเรื่องของพระเยซูพูด “เอาอย่างนี้ เวลาเปาโลออกจากเมืองทางประตู เราจะตีหัวเขาให้สลบไปเลย”

ดังนั้น พวกเขาจึงพากันไปที่ประตูเมืองคอยว่า หากท่านเปาโลผ่านมาเมื่อไหร่ ก็จะมาตีหัวท่านทันที แต่... มีคนแอบไปรู้แผนร้ายของเขา จึงรีบมาบอกเปาโล

เด็ก ๆ รู้ไหมว่า เขาทำกันอย่างไร คินวันที่ท่านเปาโลจะออกนอกเมืองนั้น เขาไปเอาตะกร้าใบใหญ่มาที่กำแพงเมือง ให้ท่านเปาโลนั่งในตะกร้านั้น แล้วสาวกก็ค่อยๆ หย่อนท่านลงไปในนอกเมือง ท่านไม่ได้ออกจากประตู จึงไม่มีใครมาทำร้ายท่านได้

เออละ เมื่อตะกร้าลงถึงดิน ท่านเปาโลก็ออกจากตะกร้า ท่านโบกมือลาสาวกทุกคน และก็เดินทาง

ไปในความมืด แต่ท่านเปาโลไม่กลัว เพราะพระเจ้าทรงอยู่กับท่าน

การตอบสนองของเด็ก

เด็ก ๆ บอกครูได้ไหมว่า เมื่อขามถนน ใครช่วยเราข้าม

เมื่อเราขึ้นรถมาโบสถ์ ใครพาเรามา

เวลาเราเล่น ใครคอยดูแลรักษาเรา

เราขอบคุณพระเจ้าไหม ที่หลายคนรักและเอาใจใส่ ดูแลเราอย่างดี

ข้อท่องจำ

วันนี้ เราจะท่องข้อพระคัมภีร์และทำท่าไปด้วยว่า

พระเจ้า - จี๊จิ้นไปข้างบน

ทรงอยู่รอบ - หุ่นมือที่จี๊จิ้นไปรอบๆ

พวกเรา - ใช้สองมือชี้ไปที่เพื่อน ๆ

กิจกรรม

แจกรูปตะกร้าที่เจาะรูไว้ และแจกรูปเปาโล ให้เด็กระบายสี และใส่เปาโลลงในตะกร้า ผูกหูตะกร้าสองข้างด้วยไหมพรม ให้เด็กห้อยคอ

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา อธิษฐานขอพร และขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กได้วางใจในการปกป้อง
ของพระเจ้าเสมอ

บทที่ 12 คุณสะท้อน

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า ท่านเปาโลและศิลาสบอกเรื่องพระเยซูแก่นายคุก และให้เขายินดีที่นายคุกกลับมาเป็นสาวกของพระเยซู

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 16:16-34

ข้อท่องจำ จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า (กิจการ 16:31)

อุปกรณ์ รูปหน้ากลมร้องเพลง รูปตัวโน้ต สี

ไหมพรม เชือกหรือเศษผ้าชิ้นยาว สำหรับถักเริ่มต้นชั้นเรียน



แนวความคิดสำหรับครู

เด็กในวัย 2-3 ขวบนี้ เป็นวัยที่กำลังหัดพูด บางคนพูดได้ช้า บางคนพูดเร็ว คำที่เขารู้จักดีก็คือ พ่อ แม่ หิวนม หิวน้ำ ฯลฯ เขาอาจจำศัพท์มากกว่า 100 คำ เมื่ออายุ 4 ขวบ อาจมีคำศัพท์ถึง 1000 คำหรือมากกว่านั้น

ในช่วงที่เขากำลังหัดพูดนี้เอง เป็นเวลาอันดีที่ครูจะช่วยให้เด็กจำคำง่ายๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระเยซู เราจะสอนให้เด็กรู้จักพูดคำว่าพระเจ้ารักฉัน พระเจ้ารักเธอ ประโยคนี้เป็นประโยคอันน่าชื่นชมที่เด็กควรจะรู้และบอกคนอื่นได้

ขณะที่ท่านเปาโลและศิลาสบอกเรื่องและถูกล่ามโซ่หลัง จากการถูกโบยมาอย่างหนัก ท่านทั้งสองก็ยังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า และช่วยให้หลายคนได้รู้จักพระเยซูคริสต์ ขณะที่ท่านร้องเพลงอยู่นั้น นักโทษและผู้คุมได้รู้จักพระเจ้าในคืนวันนั้น

ลองถามคุณตัวเองชื่อว่า เมื่อเราตกอยู่ในสภาพเหมือนคนถูกจองจำ บางครั้ง เรามีปัญหาที่คุณเหมือนว่าไม่มีทางแก้ใจนั้น เรายังสามารถร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอย่างจริงใจหรือไม่ อย่าลืมว่า เรา

ไว้ใจ และวางใจในพระองค์ได้ในทุกสถานการณ์ และพระองค์จะทรงให้สิ่งร้ายกลายเป็นดีได้ เมื่อเรา ตระหนักและเชื่อว่า คำสรรเสริญนั้น ทำให้เราเป็นไท

เริ่มต้นขึ้นเรียน

เลือกเด็กที่กล้าในห้องออกมา และผูกเชือกที่มือ และเท้าของเขา สมมุติว่า เขาเป็นนักโทษ อธิบายคำว่า นักโทษให้เด็กฟัง เขาต้องอยู่ในห้องขัง ปิดกุญแจไว้ ออกไปไม่ได้ มีทหารถือหอก หรือ ปืนคุมอยู่ กินอาหารน้อยๆ ที่ห้องขังมีหนู มีแมลงสาป พยายามให้เด็กได้เห็นและเข้าใจสภาพของ นักโทษให้ชัดเจน

นมัสการ

ร้องเพลง พระเยซูทรงรักเด็กเล็ก พระเจ้ารักฉัน พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

กิจกรรมนมัสการ

ฉันถูกมัด ฉันถูกขัง ฉันถูกตี ไม่มีใครปราณีฉันสักนิด แต่ฉันยังอยาก
ร้อง เพลงสุดชีวิต ให้พระคริสต์รู้ว่าฉันรักพระองค์

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงรักเรามาก ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเล่าเรื่องของพระองค์ ให้ทุกคนฟังได้

ถวายทรัพย์ ให้เด็กถวายทรัพย์โดยออกไปถวายหน้าชั้นเรียน ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องจากพระคัมภีร์

ท่านเปาโลและซิลลาสอยู่ที่ไหน ทั้งสองต้องเข้าไปอยู่ในคุกเหมือนกับเปโตรเลย ท่านต้องอยู่ในห้องมืดๆ ถูกล่ามโซ่เอาไว้ และยังมิถูกดูแลเลย ไม่ให้หนีออกไปได้เสียด้วย

ท่านเปาโลและซิลลาสไม่อาจขยับตัวไปไหนได้เลย ยืนก็ไม่ได้ นอนลงก็ไม่ได้ ต้องนั่งอยู่ท่าเดียว ตั้งแต่เข้าจมน้ำ จนค่ำมืด จนไปถึงเช้า เด็กๆ ชอบนั่งเฉยๆ ทั้งวันหรือเปล่า?

อย่างไรก็ดี ท่านทั้งสองไม่ได้ทำหน้าที่ หรือโกรธเคือง ท่านไม่ร้องไห้ เด็กๆ รู้ไหมว่าท่านทำอะไร? ท่านทั้งสองร้องเพลง ร้องในเวลาเช้า ร้องเวลาสาย ร้องในเวลาเย็น นักโทษคนอื่นก็นั่งฟังท่าน

ร้องเพลงไปอย่างสบายใจ แหม ฟังแล้วชื่นใจ และนักโทษคนอื่นก็หัดร้องเพลงที่ท่านเปาโลและสิลาส ร้องด้วย

กลางดึกของคืนวันนั้นเอง ขณะที่เปาโลกับสิลาสกำลังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยู่ในทันทันใด นั้น เกิดเสียงดัง และคุกกก็สั่นสะเทือน (ครุฑทำท่าทางเหมือนมีแผ่นดินไหว) อะไรกันนั้น!! ประตูกุค หลุด โขที่ล้ามไว้ก็หลุด พระเจ้าทรงเขย่าคุคนั้น ทรงทำให้นักโทษทุกคนเป็นอิสระ ไม่ต้องมีอะไรมาผูกมัดไว้อีก ท่านเปาโลและสิลาสเดินไปในคุกันได้ ไม่ต้องนั่งแต่อย่างเดียว

นายคุคตกใจมาก เมื่อเขารุ่งเข้ามาและเห็นว่า คุคทั้งหมด นักโทษทั้งหมด เขาตกใจคิดว่า นักโทษหนีไปแล้ว “ไอ้ตายแล้ว นักโทษหนีไปหมด จันฆ่าตัวตายดีกว่า”

แต่มีเสียงร้องห้ามว่า “อย่า อย่าทำอย่างนั้น ไม่มีใครหนีไปเลย มาดูซิ” ท่านเปาโลและสิลาสนั่นเอง ท่านบอกนายคุคว่า “พระเยซูทรงรักท่านนะ ขอให้ท่านกลับใจเถอะ จงเชื่อวางใจในพระเยซูเจ้า แล้วท่านจะรอดได้” นายคุคดีใจมาก เขาจึงกลับใจมาเป็นสาวกของพระเยซูเหมือนกันท่านเปาโลและสิลาส

เด็กๆ ดีใจไหมที่ท่านเปาโลและสิลาสร้องเพลง? ดีใจไหมที่ท่านกล่าวว่า พระเยซูทรงรักเรา?

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กๆ ตอบคำถามครู

1. เมื่อเด็กๆ ไม่สบาย เด็กๆ ควรทำอะไร (อธิษฐานและร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า)
2. เมื่อเด็กๆ หกล้ม มีแผล เด็กๆ ควรทำอะไร (หาคุณแม่มือให้ใส่ยา และร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้า)

ข้อท่องจำ

ให้เด็กท่องพร้อมกัน โดยทำท่าหรือตบมือเป็นจังหวะ “จงเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า” (กิจการ 16:31) เด็กๆ อาจจะไม่เข้าใจพระคำข้อนี้อย่างลึกซึ้ง แต่ควรเป็นข้อหนึ่งที่จะฝังอยู่ในชีวิตของเขา และเขาจะเข้าใจได้มากขึ้นเมื่อโต

กิจกรรม

แจกหน้ากากลมที่กำลังร้องเพลงกับโน้ตเพลง ให้เด็กทุกคนระบายสี ตามใจของเขา และบอกเขาว่า เราควรร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าทุกวัน จากนั้น เจาะรูที่หัว เจาะรูที่ตัวโน้ต ตัดไหมพรมให้เขาห้อยคอ

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า ขอพระเจ้าทรงเตือนเด็กๆ เพื่อเขาจะได้ร้องเพลงสรรเสริญพระองค์ทุกวัน

บทที่ 13 เปาโลเผชิญพายุ

เป้าหมาย เพื่อให้เด็กรู้ว่า เปาโลต้องพบกับพายุร้าย แต่ท่านไม่กลัวเพราะพระเจ้าทรงอยู่ด้วย และท่านช่วยปลอบใจทุกคนที่กำลังตกใจกลัว

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 27:1,2,13-44

ข้อท่องจำ ทบทวนข้อท่องจำบทที่ 10 11 และ 12

อุปกรณ์ กระดาษแข็งตัดเป็นรูปวงกลมเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ว,

รูปเรือตามแบบ, สี กาว



แนวความคิดสำหรับครู

ในครั้งที่ท่านเปาโลถูกพาตัวขึ้นเรือไปในฐานะนักโทษ เพื่อไปพบซีซาร์ที่กรุงโรมนั้น ท่านต้องประสบพายุร้ายเป็นเวลา 14 วัน 14 คืน ลูกเรือต่างพากันหวาดหวั่น แต่ท่านเปาโลกลับหันเหใจพวกเขาทุกคน พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์มาบอกว่า เรือจะแตก แต่ทุกคนจะรอดแน่ ท่านเปาโลได้ยึดมั่นและวางใจในพระคำของพระเจ้า เมื่อใกล้ฝั่ง เรือก็แตกดังที่ทูตสวรรค์บอกไว้ ผู้โดยสารบางคนว่ายน้ำขึ้นฝั่ง บางคนยึดซากเรือลอยไปจนคลื่นซัดเข้าฝั่ง ทุกคนปลอดภัยดังที่พระเจ้าได้ตรัสไว้ คำหนุนใจในยามลำบากจะช่วยให้สถานการณ์ดีขึ้น ทำให้คนมีกำลังใจ ลูกเรือที่สิ้นหวัง ผู้โดยสารที่มองแต่ความตาย ก็ได้รับคำหนุนใจจากท่านเปาโล ความเชื่อในพระเจ้าของท่านเปาโลนั้น มั่นคง ท่านไม่สงสัยในพระคำของพระเจ้า แม้เวลานั้น ท่านไม่เห็นฝั่ง เห็นแต่พายุที่พัดกระหน่ำลงมา

เราเชื่อมั่นในพระเจ้าผู้ทรงฤทธิ์ พระองค์ทรงเป็นแหล่งการหนุนใจ จงอธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเป็นผู้หนุนใจเด็กๆ ของเราที่ดีที่สุดในอนาคตนี้

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้เด็กมานั่งร่วมกัน และสมมุติว่า เขากำลังนั่งอยู่ในเรือ (อาจให้นั่งบนเสื่อ หรือบนโต๊ะเตี้ยๆ) และให้เขาทำท่าโคลงเคลงไปมา เหมือนกับว่า นั่งบนเรือจริงๆ และให้ทุกคนได้ทำท่าพายเรือไปด้วย

นมัสการ

ร้องเพลง พระเยซูอยู่ในเรือ พระเจ้าทรงอยู่กับฉัน พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

กิจกรรมนมัสการ ให้เด็กทำท่าเหมือนเวลาเริ่มต้นชั้นเรียนคือสมมุติว่า อยู่ในเรือ (ให้พูดคำต่อไปนี้) เราพายเรือไปด้วยกัน เรอกับฉันและพระเยซู เมื่อเรือเราล่ม พระองค์ช่วยกู้ ขอบคุณพระเยซูจริงๆ

อธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้าสำหรับการดูแลรักษา เราให้ปลอดภัย พระองค์ทรงเป็นที่พึ่งพิงและทรงอยู่กับเราเสมอ

ถวายทรัพย์ ให้เด็กเอาเงินออกมาถวายที่กล่องหน้าชั้นเรียน ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี”

เรื่องเล่าจากพระคัมภีร์

เด็กๆ เคยขึ้นเรือไหม? เปาโลกับทหารขึ้นเรือใหญ่เดินทางไป และมีผู้โดยสารอีกมากมาย เดินทางไปด้วย เขามุ่งหน้าไปยังกรุงโรม คนที่อยู่ในเรือรู้สึกมีลมพัดมาเบาๆ มีคลื่นเล็กๆอยู่ในทะเล เขาทุกคนมีความสุขมาก

แต่แล้ว วันหนึ่งขณะที่เรือกำลังมุ่งหน้าไปนั้น ก็เกิดมีลมพัดมาอย่างแรง วู วู วู คลื่นรอบๆ ก็ใหญ่ขึ้นด้วย ชัดน้ำเข้ามาในเรือ โครม โครม โครม เรือโคลงเคลงไปมา หน้ากลัว ตูม ตูม ท้องฟ้ามืดไปหมด ฝนก็ตกหนักด้วย มองไปที่ไหน ก็เห็นแต่หน้า

กัปตันเรือคิดว่า เรืออาจจะจมได้ ดังนั้น เขาจึงเอาของห้ๆ ในเรือทิ้งลงทะเล เขาทิ้งหีบเสื้อผ้าลงในน้ำ ตูม!! ทิ้งกล่องจานชามลงในน้ำ ตูม!! ทิ้งโต๊ะลงในน้ำ ตูม!! (ให้เด็กๆ ร้องตูม ตูมตามไปด้วย และบรรยายการทิ้งของอีกสัก 3-4 สิ่ง) เขาทิ้งของที่หนักและใหญ่โตลงในน้ำ แต่เรือก็ยังทำท่าจะจมอยู่นั่นเอง ทุกคนต่างตกใจกลัวว่า ตนเองจะต้องจมน้ำตายในคราวนี้เป็นแน่

แต่ ท่านเปาโลได้ยืนขึ้น บอกกับทุกคนท่ามกลางลมพายุจัดว่า “เมื่อคืนนี้แหละ ทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาบอกข้าพเจ้าว่า เรือจะแตกแต่ทุกคนจะรอดตาย ดังนั้น ท่านไม่ต้องกลัว ขอให้วางใจในพระเจ้า”

สองวันต่อมา ท่านเปาโลก็บอกว่า “เออละ ให้พวกท่านทุกคนกินข้าวเสีย ทำให้สบาย พระเจ้าจะทรงช่วยในวันนี้อย่างแน่นอน ท่านเปาโลได้ขอบคุณพระเจ้าแล้ว กินอาหาร ทำให้ทุกคนรู้สึกยินดี พวกเขา ก็กินข้าวกันทุกคน

“นั่น ผีงทะเล เราเห็นผีงทะเลแล้ว” คนหนึ่งตะโกน ทันใดนั่นเอง เรือก็ไปชนหินทำให้เรือแตก ทุกคนกระโดดลงน้ำ ว้ายไปหาฝั่งอย่างปลอดภัย (ชักชวนให้เด็กตบมือแสดงความยินดีที่ทุกคนปลอดภัย) เขาก็ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงรักษาเขาไว้

การตอบสนองของเด็ก

ให้ทุกคนทำท่าว่าตัวเองนั่งเรือใบ และมีลมพายุมา เมื่อมีลมมา ก็ให้อธิษฐานขอพระเจ้าทรงช่วย

ข้อท่องจำ

ทบทวนข้อท่องจำจากทุกบทที่ผ่านมา

กิจกรรม

แจกกระดาษแข็งเป็นรูปวงกลม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 6 นิ้ว พับครึ่ง และตัดภาพเรือเล็กๆ เด็กจะเล่นเรือโคลงเคลงได้

เลิกชั้นเรียน

ร้องเพลง ลา ลา ลา และอธิษฐานขอพรเพื่อเด็กๆ และครอบครัว ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กวางใจในพระองค์ในทุกสถานการณ์